

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 7, П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛЮТОГО 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 76, FRIDAY, FEBRUARY 12, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

На одному човні – двоє стернових

Петро Часто

Цим човном все ще, після двох прекрасних народних революцій, не перестає бути українська держава. Бо саме людська краса тих революцій і їхня миролюбність найбільше й свідчать, що вони залишилися незавершеними, отже – безрезультатними. Ні люди при владі не змінилися, ні сама система влади. Наймудріші експерти, свої й чужі, не можуть зрозуміти, чому цей „човен“ не використав попутного революційного вітру і не відплив хоч на милю-дві від старорежимного берега на чисті води. Безглуздо крутиться на місці, бо замість одного відповідального, ним керують двоє безвідповідальних стернових. І їхнього керівного досвіду вистачає хібащо на створення ілюзії руху. Тому члени човнової залоги, в котрих ще не згасла людська совість, не витримують цього „курсу“ і йдуть геть. А те, що стернові не дорожать найкращими „морями“, прирікає цей „човен“.

Наприклад, вийшов з депутатської фракції „Блок Петра Порошенка“ Микола Томенко, один з найсильніших українських політологів, визначний громадський діяч, організатор загальнонаціональних просвітницьких акцій „Твій Шевченко“, „Рідна країна“, „Сім чудес України“ та інших, автор декількох монографій, присвячених історії Конституції України.

Останньою краплею терпіння стало для М. Томенка непрозоре, без жодного обговорення, антизаконне й антиконституційне ухвалення державного бюджету на 2016 рік. Однак, причин для виходу з фракції було більше, й серед них – принципи, світоглядні.

Пояснюючи їх, М. Томенко в інтерв'ю для „Української правди“ (1 лютого) згадав ситуацію перед президентськими виборами, коли П. Порошенко пообіцяв взяти активну участь у випрацюванні нової гуманітарної стратегії країни: „Ця стратегія мала бути побудована на концепції поєднання українських національних традицій та європейських цінностей. З моменту обрання Порошенка президентом я не знаю жодної наради, де б обговорювалося питання, як сформулювати ідеологію „українського світу“ в Україні. Більше того, в Адміністрацію президента прийшли і залишаються там люди, які скоріше представляють доктрину „руського міра“.

М. Томенко у 2008 році очолював парламентську слідчу комісію щодо зловживань київської влади, котру тоді очолював Леонід Черновецький, а в складі „Блоку Черновецького“ в Київській міській раді працювали Ігор Кононенко і Сергій Березенко – ті самі, що мають сьогодні найбільший вплив у „Блоці Петра Порошенка“.

М. Томенко далі: „Дивлячись на людей, які ухвалюють рішення в партії Порошенка,

(Закінчення на стор. 18)

У Сієтлі відкрили Почесне консульство

СІЄТЛ, Вашингтон. – 7 лютого було офіційно відкрито Почесне консульство України в Сієтлі. Посол України в США Валерій Чалий та новопризначений Почесний консул Валерій Голобородько взяли участь у церемонії відкриття.

Посол В. Чалий наголосив на тому, що відкриття Почесного консульства стане додатковим імпульсом для подальшого розвитку тісних зв'язків між Україною та штатом Вашингтон. На його думку, Україна та цей штат мають великий потенціал для подальшої співпраці в економічній галузі, у сфері культури та освіти.

В. Чалий відзначив роль українців штату у підтримці України у часи важких викликів та висловив переконання, що новостворене Почесне консульство відкриє нову сторінку у представленні інтересів українців у штатах Вашингтон та Орегон.

Почесні консульства України діють в Новому Орлеані, Луїзіана (Почесний консул Едвард-Томас Гейз), Бірмінгемі, Алабама (Почесний консул Рой Скот Колсон), Тусоні, Арізона (Почесний консул Тарас Варварів), Дітройті, Мишиген (Почесний консул Богдан Федорак), Клівленді, Огайо (Почесний консул Андрій

Почесний консул Валерій Голобородько (зліва) і Посол України в США Валерій Чалий. (Фото: МЗС України)

Футей), Солт Лейк Сіті, Юта (Почесний консул Джонатан-Кевін Фрідман), Гюстоні, Техас (Почесний консул Григорій Бучай).

(Міністерство закордонних справ України)

Вшанували героїв-захисників України

ЧИКАГО. – 24 січня в Українському культурному центрі відбулося щорічне відзначення річниці проголошення незалежності України 22 січня 1918 року та об'єднання східної та західної України 22 січня 1919 року. Святкування організував Іллойський відділ Українського Конгресового Комітету Америки (УККА).

Подія розпочалася з піднесення прапорів, яке виконали українські американські ветерани 32-ої Станції під проводом командира Петра Бенцака. Національні гімни США та України співав Назар

Під час відзначення у Чикаго (зліва): член Ради директорів Української-Американської Кредитової Спільноти „Самопоміч“ Михайло Кос, Конгресмен Денні Дейвіс, президент Києво-Могилянської Фундації Марта Фаріон, президент кредитівки Богдан Ватраль. (Фото: Володимир Тун/Самопоміч).

Карабинович.

Свято відвідали члени Конгресу, посадовці з міської та окружної адміністрації, а також представники етнічних громад та консульств країн-сусідів України. Члени української громади разом з парохами церков зібралися, аби вшанувати героїв, які воювали та віддали свої життя за рідну землю. Богдана Багрії вела святкування українською і англійською мовами.

У своєму зверненні до аудиторії заступник Генерального консула Польщі в Чикаго Роберт Русецький підкреслив, що минулорічне обрання Президента Анджея Дуди та нового парламенту не змінило позиції Польщі щодо підтримки України. Р. Русецький особливо відзначив чотири пункти польської підтримки, які підтверджують позицію його країни: „Польща підтримуватиме незалежність та суверенітет України, Польща пильно слідкуватиме за дотриманням режиму припинення вогню згідно з Мінськими домовленостями, Польща надасть Україні кредитну лінію розміром в 1 млрд. євро, а також підтримуватиме вступ України до Європейського Союзу та безвізовий режим для українців“.

Конгресмен Денні К. Дейвіс, захисник людських прав у Конгресі та поміж своїми виборцями, давно підтримує українсько-американську громаду Іллойа. Він бував в Україні та глибоко знає її політичний, економічний та соціальний стан. З ораторським мистецтвом конгресмен Д. Дейвіс зачарував присутніх спогадами про свій досвід з відвідин України та свідченнями про зміни, які там відбуваються.

Генеральний консул України в Чикаго Лариса Герасько нагадала усім, що так само, як люди східної та західної України об'єдналися у 1919

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Міністри не підуть з уряду

КИЇВ. – 4 лютого Міністер аграрної політики і продовольства Олексій Павленко, Міністер інформаційної політики Юрій Стець, Міністер охорони здоров'я Олександр Квіташвілі та Міністер інфраструктури Андрій Пивоварський заявили про намір відкликати свої заяви про відставку. Водночас вони виступили проти політичного тиску на процес здійснення реформ, як з боку партій, фракцій, так і окремих депутатів. Міністер фінансів Наталія Ярецько заявила про протидію, яку відчувають міністри, і наголосила на необхідності підтримки з боку коаліції. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк повідомив, що міністри вирішили працювати єдиною командою і домовилися виробити „покроковий план дій“. Президент України Петро Порошенко заявив, що український уряд треба переформатувати, але міністри-реформатори та їхні команди мають залишитися. (*Bi-Bi-Ci*)

■ Німеччина надасть двигуни

КИЇВ. – Німецька компанія „Deutz AG“ надасть двигуни, які будуть встановлені на українські бронетранспортери БТР-3, БТР-4 та новітні броневих автомобілі „Дозор-Б“. Про це повідомив 8 лютого концерн „Укроборонпром“. Компанія надасть спеціальну ціну для України на партію двигунів, а заощаджені 25 млн. грн. „Укроборонпром“ спрямує на виготовлення нової техніки для української армії. Раніше на цій бронетехніці встановлювали двигуни російського виробництва. (*„Українська правда“*)

■ Сенцова, Кольченко повезли до Сибіру

РОСТОВ-НА-ДОНУ. – Українського режисера Олега Сенцова, засудженого в Росії до 20 років ув'язнення 7 лютого етапували з Ростова-на-Дону відбувати покарання в Іркутську. Разом з О. Сенцовим етапували також активіста Олександра Кольченка, засудженого на 10 років. Правозахисні організації вважають О. Сенцова і О. Кольченка політв'язнями. Українська влада неодноразово вимагала їхнього звільнення. (*Bi-Bi-Ci*)

■ Росіяни маскують косметику

КИЇВ. – Російський виробник косметики „Natura Siberica“ зайшов в Україну під виглядом естонської продукції. Про це 8 лютого заявив Андрій Трубніков, що володіє брендом „Natura Siberica“. За словами А. Трубнікова, така продукція вже постачається в торговельну мережу „Ашан“, „Ми втратили Україну, там перестали купувати нашу косметику, тому що це російський товар“, – покаржився російський виробник. (*„Укрінформ“*)

■ Справа проти Януковича закінчена

КИЇВ. – 7 лютого Генеральний прокурор Віктор Шокін заявив, що кримінальна справа проти колишнього Президента Віктора Януковича практично закінчена. Він керував через своїх співників організацією вбивств на Майдані. Генпрокурор ствердно відповів на запитання, чи вірить він у те, що колишнього президента притягнуть до відповідальності. (*Радіо „Свобода“*)

■ Росія посилює ДНР і ЛНР

ВАШІНГТОН. – Росія надалі вбачає у європейському виборі України загрозу своїй безпеці і займається посиленням ДНР та ЛНР. Міжнародна спільнота аж до отримання реальних свідчень зміни позиції Росії має будувати свою політику щодо Москви, виходячи з того, що на сході України все ще можуть відновитись активні бойові дії. Про це 6 лютого заявила у доповіді неурядова організація „The International Crisis Group“. На думку авторів доповіді, на даний момент, політика Москви спрямована на посилення ДНР та ЛНР, а не підготовку до їх розформування, як це передбачено Мінськими угодами. Окрім того, вказують аналітики, Москва має нагоду зосереджувати зусилля сторін Мінських угод власне на самому процесі, а не на досягненні реальних результатів. Виграний час Росія використовує для того, щоб посилити ДНР та ЛНР. (*„Голос Америки“*)

ПОЛЬЩА ПІСЛЯ ВИБОРІВ

Чому радикалізується польська молодь

Катерина Новікова

У Польщі знову прийшла до влади права партія „Право і справедливість“ (ПіС), цього разу з абсолютною перевагою у всіх демографічних групах та всіх воєводствах. Популярність також здобув контрверсійний кандидат у президенти модерний співак Павел Кукіз, який представляє своєрідний конгломерат партій та груп, зокрема Народний рух (політична партія, яка об'єднує кілька націоналістичних правих організацій, зокрема „Всеполюську молодь“ та „Народно-радикальний табір“, заснована 2014 року). Його сила „Кукіз-15“ здобула 8.81 відс. на парламентських виборах. Це здивувало багатьох, особливо конкурента, „Громадянську платформу“ (ГП), позаяк упродовж останніх років вона була партією молодих і прогресивних людей, а ПіС — ретроградів. Понад те, серед виборців ГП цього разу було багато тих, хто голосував не так за неї, як радше проти ПіС.

У той час як для українців цінності Європейського Союзу були пріоритетом, серед поляків запанував євроскептицизм. Причиною є економічна криза, недостатні можливості в Польщі та послаблення привабливості світської, політоректної Європи з її надмірною бюрократизацією та гендерною політикою. Також підрозло покоління виборців, які не пам'ятали того часу, коли ПіС уже була при владі. Тож в очах молоді ліберальний капіталізм і сама держава стали бачитися як певне ярмо. Тому набула популярності ПіС, критично налаштована до ЄС, а також контрверсійний політик Януш Корвін-Мікке з програмою розвалу європейської системи.

Молодих поляків почала також втомлювати так звана педагогіка сорому, себто постійне нагадування, що поляки колись громили євреїв, виселяли німців, чи вибачання перед українцями. Інакше кажучи, брак рівноваги між слухним визнанням своїх провин і почуттям гордості за батьківщину та успіхи.

Молоді почали довідуватися про історію зовсім з інших джерел. У шкільному курсі історії більше уваги приділяється Месопотамії чи Стародавньому Риму, а не історії Центральної та Східної Європи. Тож ці прогалини успішно заповнюють поп-музика, сторінки в інтернеті та соціальних мережах. Насправді патріотична поп-музика — це дуже вагоме слово антиурядового фолкльору народників. Причому її слухає молодь і з кіл інтелігенції, а школярі часто лише з неї вивчають сторінки недавньої польської історії

„Польща, ми з тобою, ми народились тут, виховані тут, ми любимо наш дім, дякуємо за незалежність та відкидаємо чужу владу, — слова з пісні Басті „11 листопада“, яка виконувалася під час маршу на День незалежності. — 11 листопада покажемо, що ми господарі, хто за героїв, за любов, за боротьбу, за мужність, за Польщу, за віру. Ми станемо плече в плече, аби піднятися проти тиранії, яку готує для нас упродовж років псевдопольська влада“.

Нескладно зауважити серед патріотичних закликів прямий протест проти ГП.

Антиурядові пісні перейшли у фазу історично-патріотичної тематики. Сплеск патріотичної поп-культури в Польщі сягає 2004 року — ювілейної річниці Варшавського повстання та відкриття музею, присвяченого йому. У піснях народовців разом з протестами проти влади червоною ниткою проходять підозра, прагнення розкрити правду прихованих, нез'ясованих сторінок історії та нещодавніх подій, які впливають на неадекватне сприйняття сьогодення країни.

„Прокляті вояки“, себто партизани, які боролися з Червоною армією та комуністичним урядом Польщі, Волинська трагедія та розслідування авіокатастрофи під Смоленськом стали провідними темами патріотичних поп-співаків. Особлива увага приділяється обставинам трагічної смерті президента Леха Качинського з усім екіпажем під Смоленськом у річницю Катиня 2010 року, а також її розслідуванню. Саме тому Ярослав Качинський поставив завдання „бути Польщі, за яку боровся Лех Качинський“.

Найбільші битви за електорат між ПіС та ГП відбувались у соціальних мережах, зокрема у „Facebook“. Водночас поміж самих правих також точилася війна, адже польські праві не є однорід-

ною силою. Подеколи на зібраннях прихильників Я. Корвіна та народників лунали гасла, що ПіС і ГП — це однакове зло. І в ході дискусій ожив передвоєнний поділ на народовців — прихильників ідеолога націоналістів Романа Дмовського та симпатиків Юзефа Пілсудського. Причому обидва вони є героями для всіх народовців.

Переломним моментом для народовців стали події Євромайдану в Україні. 2013 року відзначали 70-ту річницю Волинської трагедії, а за кілька місяців „воскресли“ бандерівці на Майдані в Києві. Тож ставлення до України серед народовців неоднозначне. ПіС у 2013 році виступала в Сеймі за визнання Волинської різанини геноцидом, а ГП була тоді проти. На форумах можна було читати: „Ти, рашівський агенте, зелена людинко, за скільки продався рублів?“, а у відповідь: „Хіба ти не шануєш замордованих на Волині?!“.

Співаки Басті й Тадек у своїй творчості порушують теми Волинської трагедії та діяльності УПА, зображуючи українців вкрай негативно, котрі ніколи не стануть братами для поляків. Вони дорікають тодішній владі ГП за „братання“ з українцями. Утім, і праві політики були на Майдані — як Я. Качинський, так і П. Кукіз. Останній після надання Степану Бандері титулу Героя України висловлював своє розчарування націоналістами, хоч раніше їхня присутність з чорно-червоними прапорами йому там зовсім не перешкоджала. Він навіть заспівав на сцені Майдану гупн України в оригінальній, гарній інтерпретації. Проте на такій непослідовності кумирів правих не наголошували в передвиборній кампанії.

Суперечки в таборі правих згасило їхнє єднання в голосуванні проти Броніслава Коморовського, що став справжнім героєм іронічних мемів. Він, по суті, разом з ГП програв битву в інтернеті. Наголошували на його зв'язку з військовими інформаційними службами, тренуваними Головним управлінням розвідки. Вийшла книжка „Небезпечні зв'язки“, яку якщо не читали, то принаймні чули про неї. То було військово-розслідування, яке описувало цю організацію як розвідницьку структуру Росії в Польщі чи польську мафію. Б. Коморовському дорікали, що він свого часу голосував проти скасування цієї служби.

Події Майдану з подальшою окупацією Криму й початком війни на Донбасі також змінили в молоді ставлення до політики ЄС як до неефективної, хоча є згода щодо користи бути у складі НАТО, бо Росія напала на Грузію та Україну, а не на Польщу чи країни Балтії. Зросла також зацікавленість парамілітарними організаціями. Стрілецька спілка, що обстоює парамілітарні традиції організацій, заснованих перед Першою світовою війною Ю. Пілсудським, наприклад, організувала допомогу для українських добровольчих загонів на Донбасі.

Ідея правих творити самодостатні народні держави — це утопія, зрештою, як і поширене переконання в Україні, що ЄС творитиме чудеса. Адже найшляхетніші пориви людей, кров мучеників та кіборгів ніколи не замінять кропітку працю з побудови ефективної держави, капіталізації та зміни ментальності. ПіС не є антиєвросоюзною політикою, але вважає, що ЄС має трансформуватися. Пріоритетні завдання цієї партії — налагодження добросусідської співпраці в Східній Європі та ідея Міжмор'я. Тому перші візити нового Президента Анджея Дуди були до Румунії та Естонії, а не до Берліну.

Зрештою, праві та радикальні праві є в кожній країні. У Польщі вони набули популярності завдяки тому, що виступали проти поділу на слухняний народ та еліту з „лівацького Сальону“. Парадоксально, але рух народовців виник саме через недалекоглядну політику ГП й еліту, яка не зауважила змін у суспільстві. Просто перевернулася ціла схема, й праві стали цікавими, не такими ретроградами, як колись, але здатними висловлювати свою позицію різноманітними й сучасними способами. Тож вибір ПіС — це контрреволюція молодих.

(„Український тиждень“, 28 січня)

Катерина Новікова — український журналіст-міжнародник, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

Ігри на Конституції

Віктор Мороз

Не минуло ще й двох років після Революції Гідності, а нинішня влада на вимогу ворога, з котрим нині Україна перебуває фактично в стані війни, прагне внести зміни до Основного закону, що створить в країні небезпечний прецедент.

Досягти поставленого завдання намагаються двома способами.

Перший – протягнути зміни до Конституції через парламент. Як цього хоче Президент. І другий – через референдум. Як хоче Прем'єр-міністр, використавши колективне несвідоме власного народу.

Але є й третій спосіб розв'язання цієї проблеми. Усі ці питання надання „особливого статусу“ районам, що їх нині захоплено терористичними угрупованнями, актуальні за умови єдино поставленого завдання: за всяку ціну повернути Донбас Україні. Але хто таку мету ставив? І якими засобами? Якщо Леонід Кучма й Віктор Медведчук там головні перемовники, тоді ми ще довго воюватимемо. Але якщо генерали Віктор Муженко й Віктор Назаров – головні тактики й стратеги в АТО, тоді ми ще довго відступатимемо на всіх фронтах.

Обіцянка Президента за 10 днів закінчити війну вже навіть не згадується. Усі давно зрозуміли, що то був передвиборний жарт.

Тепер Петро Порошенко уже клянеться не віддати ворогу ні клепта рідної землі й упродовж нинішнього року повернути бунтівні території. І всі сприймають це як новий жарт.

Звичайно, це звучало б значно переконливіше, якби він змінив військове керівництво на порядніших, фахових і досвідчених военачальників. А ще б – створив з власних статків і статків всіх українських багатіїв Фонд перемоги й спрямував ці гроші на виготовлення новітнього протитанкового й протиповітряного озброєння. Ну й, зовсім було б переконливо, якби він послав власного сина й синів усієї своєї команди на фронт зі зброєю в руках відстоювати ті клепти рідної землі.

На жаль, всього цього не відбувається.

Але чи варто, в силу збігу суб'єктивно-об'єктивних обставин той невеликий шмат землі, на якому живуть люди, котрі вороже ставляться до України – нині силою повертати назад? Якщо читач упевнений, що треба, то варто все-таки запитати на референдумі – чи хочуть і перші, й другі знову об'єднуватися й жити в одній країні за одними законами, які нікому не дають ніяких особливих привілеїв, але й нікого не утискають?

Надто багато смертей і крові роз'єднують ці території.

Але якщо ви впевнені, що вам є що запропонувати крім тюрми тим 80 тис. місцевих бойовиків, котрі боролися з „укропами“, яких вони перед цим довгі роки нібито годували, тоді – вперед, пропонуйте.

Чи ви хочете їм запропонувати лише тяжку працю у відбудові того, що вони за цей час героїчно зруйнували, розтрощивши своє життя і життя своїх дітей?

Навряд чи це їм підійде. Вони звикли за останній час отримувати пенсії як з Києва, так і з Москви, вони звикли за десятиліття до патерналізму і впевнені, що їм усі винні.

Як з цим лихом боротися? Та ніяк. Треба дати їм і собі спокій. І хай не годують більше всю Україну. Нехай прогодують спершу себе. Так, їм буде нелегко. Їм ніхто не допомагатиме, оскільки вони, на противагу північним ірландцям, валійцям, фламандцям, шотландцям, каталонцям – вирішили відокремитися в грубий, брутальний і кривавий спосіб. Як аборигени в Сомалі й Етіопії. І цей прецедент у центрі Європи ніхто в світі не підтримає.

І навіть Москва з погіршенням власної економічної ситуації і переконавшись, що з допомогою Донбасу й Новоросії не вдалося накинути на ноги Києва пута, що стримували б біг у Європу й подалі від Росії – згодом припинить будь-яку допомогу. Звичайно, крім воєнної.

Крім того, хто вірить у те, що Україна, змі-

(Закінчення на стор. 18)

Казка від Президента

Володимир Панченко

Богдан Хмельницький думав, що Переяславська угода є військово-політичним союзом, який захистить козацьку державу від зазіхань сусідів.

Леонід Кучма думав, що Будапештський меморандум принесе Україні гарантії територіальної цілісності й безпеки.

Петро Порошенко думає, що „Мінські угоди“ — це шлях до миру й соборності держави.

Наші ілюзії й наша довірливість так часто оберталися тяжкими поразками, що варто б уже схаменутися. Ми вважали себе „хитрим“, але хитрішими чомусь виявлялися інші.

Ми і зараз намагаємося хитрувати – зі змінами до Конституції і „Мінськими угодами“.

У новій версії Конституції є пункт 18 „Перехідних положень“, який передбачає, що „особливості здійснення місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської області визначаються окремим законом“.

А в цьому „окремом законі“ є статті 2-9, норми яких увібрали в себе те, що прописано в „Мінських угодах“ (амнестія сепаратистам, „народна міліція“, „мовне самовизначення“, що робить непотрібною державну мову навіть у державних органах, прокурори й судді, яких неможливо призначити без відома головних сепаратистів і таке інше.).

Як, наприклад, розуміти норму щодо „недопущення кримінального переслідування, притягнення до кримінальної, адміністративної відповідальності“ та покарання осіб — учасників подій на території Донецької, Луганської областей? Учасники подій — це хто?! Сепаратисти чи їхні жертви?

Ага, буде ще один закон, обіцяють нам, який і роз'яснить, хто є хто. І ще нас переконують, що „окремий закон“ діятиме тільки три роки.

Насправді ухвалення пункту 18 Перехідних

положень Конституції України відкриває шлях до легалізації Донецької і Луганської „народних республік“ і федералізації України. І в цьому потрібно чесно зізнатися самим собі. Ми матимемо „державу в державі“, керуватиме якою Росія. А утримуватиме цю „державу в державі“, звісно ж, Україна.

Власне, увесь цей сценарій — російський. Президент Петро Порошенко дуже дратується, коли йому кажуть, що зміни до Конституції (в тій частині, що стосується Донбасу) він намагається протягнути під зовнішнім тиском, — але ж це правда! Тисне країна-агресор. Тиснуть США й Європа. І ми, наче кролик, повземо у пашу вужа.

Тому що загнали себе в пастку „Мінськими угодами“, в яких, нагадаю, є наша згода на те, що контролю за кордоном передається Україні лише після виборів в „окремих районах“.

Як тепер з цього всього викрутитися? На референдум можна винести лукавий пункт 18: „Чи згодні ви, щоб місцеве самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської області здійснювалося на підставі окремого закону?“. Себто, не так, як в решті областей.

Цього досить, щоб громадяни України все зрозуміли і зробили свій стратегічний вибір. Адже нам не до „хитрощів“. Ідеться ж бо про наше майбутнє. І чинник взаємної довіри суспільства та влади в такій ситуації є особливо важливим. А покищо такої довіри бракує, і навіть дуже. Тим ризикованішим є силове „протягування“ змін до Конституції. Чи, може, ми хочемо внутрішньої політичної кризи?

(„День“, 27 січня)

Володимир Панченко – громадський діяч, народний депутат України 1990-1994 років, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Зброю виявили у водоймі

КИЇВ. – 6 лютого Служба Безпеки України (СБУ) оприлюднила подробиці того, де і яку саме зброю „Беркуту“, з якої розстрілювали „Небесну сотню“, виявили правоохоронці. Начальник Головного слідчого управління СБУ Григорій Остафійчук, повідомив, що частини 23 автоматів, однієї снайперської гвинтівки та помпової рушниць були знайдені у водоймищі в Голосіївському районі Києва. 12 серпня минулого року після отримання оперативної інформації було здійснено відповідні розшукові заходи, в результаті яких у водоймищі і частково на його близькому узбережжі були виявлені частини зброї. Після низки складних і тривалих експертиз за залишками номерів, які були затерті, вдалося розпізнати 12 одиниць зброї, що перебувала на озброєнні київського полку „Беркут“. (Bi-Bi-Ci)

Від грипи померли 220 осіб

КИЇВ. – 3 початку епідемії в Україні від грипи померли 220 осіб, повідомила 8 лютого прес-служба Міністерства охорони здоров'я. Найбільше померло в Одеській, Харківській, Вінницькій, Запорізькій, Черкаській, Рівненській областях та у Києві. Найменша захворюваність – в Закарпатській та Харківській областях. Загалом з кінця жовтня 2015 року перехворіло 8.3 відс. населення України. (Bi-Bi-Ci)

Підгрушна здобула золото

КЕНМОР, Альберта. – 5 лютого Олена Підгрушна виграла спринтерські перегони з біатлону на етапі змагань за чашу світу в Канаді. Українка, крім швидкого проходження відстані, також була влучною у стрільбі. Для О. Підгрушної ця нагорода стала третьою в нинішньому сезоні. Раніше вона посіла третє місце в індивідуальних перегонах і спринті в Остерсунді, Швеція. Також в число 10 найсильніших потрапила у Канаді Ірина Варвинець, яка жодного разу не промахнулася на лінії вогню. (УНІАН)

П'ять принципів уряду

КИЇВ. – 7 лютого Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк оприлюднив п'ять принципів, з якими урядова команда готова продовжувати свою роботу. Перший – відсутність політичного тиску і політичної корупції. Другий – повна нетерпимість до корупції – політичної і економічної. Третій – повна прозорість діяльності керівників органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та народних депутатів. Четвертий – принцип відповідальності. Останній принцип – розподілу влад: уряд відповідає за соціальну, економічну, фінансову і бюджетну політику, фінансування армії та потребує всієї повноти влади, щоб виконувати плян реформ, визначений главою української держави. („Українська правда“)

Порошенко хоче замінити прем'єра

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко не полишив пляну замінити прем'єра, заявило 8 лютого видання „Дзеркало тижня“. Скандал в уряді лише підштовхнув президента до думки, що діяти треба швидше, не залишаючи кадрових рішень на березень. Арсеній Яценюк, не збираючись розпрощатися з прем'єрськими амбіціями і прагнути остаточно не втратити довіру суспільства і Заходу, стає непередбачуваним суперником, сказано в публікації. (Радіо „Свобода“)

Радикальна партія виходить з переговорів

КИЇВ. – Радикальна партія виходить з переговорного процесу у зв'язку з відмовою влади сформувати нову коаліцію та уряд. Таку заяву зробив 8 лютого провідник партії Олег Ляшко. Фракції коаліції відмовили у врахуванні пропозицій Радикальної партії щодо формування нової Коаліційної угоди та, на її основі, нового професійного уряду, написав він. „Ми не збираємося покривати імітацію реформ, кругову поруку і корупцію у владі та консервацію вкрай помилкової політики, яка загрожує Україні національною катастрофою“, – заявив О. Ляшко. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Китай затримав пастора

ПЕКИН. – Уряд Китаю повідомив 29 січня про затримання Йосифа Гу, пастора найбільшої офіційної протестантської громади в країні. Державні представники з релігійних справ заявили, що пастора і його дружину затримали для кримінального дослідження. Тиждень раніше уряд звільнив його з посади пастора своєї церкви. Однак, євангельські провідники кажуть, що це є частиною офіційної кампанії проти „чужих впливів” в країні. „Яку ж церковну систему має наша китайська церква?” – запитав риторично Чен Їлу, голова офіційної теологічної семінарії в Китаї для протестантських пасторів. Й. Гу мав репутацію прихильника уряду, але часто виступав в обороні релігійної свободи в цій комуністичній країні. Минулого року він публічно виступив проти знесення 1,800 церковних хрестів. Зріст християнства турбує китайський уряд, бо він вважає його джерелом позапартійного впливу. Деякі обчислення вказують, що у Китаї є більше християн, ніж членів Комуністичної партії, яких начисляють на 83 млн. осіб. („Кришчєн Саєнс Монітор”)

■ Зростає число вбивств у Чикаго

ЧИКАГО. – У січні число вбивств та стрілянини в Чикаго гостро збільшилося в порівнянні з минулим роком. Це був найбільш кривавий місяць на початку року за останніх 16 літ. 1 лютого поліція видала статистику, яка вказує, що за січень було 51 вбивство у місті; за січень 2015 року було тільки 29. Також було 242 випадків стрілянини в місті; за січень 2015 року було лише 119. Діючий комісар поліції Джан Ескаланте не назвав особливої причини цього збільшення злочинності, але зазначив, що драматично зменшилося число затриманих осіб на вулиці поліцією. Аналітики вказують на факт, що поліція тепер мусить виконувати довгі форми після кожної найменшої затримки. Але найбільший вплив мабуть має нещадна критика поліції з деяких кіл, які критикують кожний вчинок поліції при затриманні злочинців. Пересічний поліцейський не буде дуже охоче виконувати свої обов'язки, побоюючись, що матиме проблеми від цих критиків і деяких засобів масової інформації. („Асоційтед Прес”)

■ НАТО звітує про військові навчання Росії

БРЮСЕЛЬ. – Військово-Повітряні Сили (ВПС) Росії вправляли, як нанести ядерний удар проти Швеції, згідно зі звітом Генерального Секретаря НАТО Єнса Столтенберга. Ці навчальні вправи відбулися ще в березні 2013 року біля східного краю Стокгольмського Архіпелагу і викликали велике зацікавлення шведських засобів масової інформації. Реакція ВПС Швеції була дуже повільна. Стокгольм мусів звернутися за поміччю до НАТО і два військові літаки НАТО з Данії вилетіли назустріч російським літакам. Інцидент виявив, як легко ВПС Росії змогли дістатися до ударної відстані від шведської столиці. Недавно опублікований річний звіт Генерального Секретаря НАТО Є. Столтенберга щойно привернув увагу шведської преси 3 лютого. Звіт вказує, що цей інцидент був частиною зростаючої російської агресії. Опитування публічної opinii у Швеції минулої осені вказали, що 45 відс. шведів підтримують можливий вступ Швеції до НАТО; в 2013 році цю думку підтримувало лише 10 відс. („Нюзвік”)

■ Смертник хотів висадити літак

МОґАДІШУ, Сомалія. – Смертник запустив вибуховий пристрій на сомалійському літаку, який вилетів 2 лютого з летовища в Моґадішу, столиці країни. Сильний вибух випалив діру в літаку, крізь яку вилетів спричинник. Його тіло знайдено 18 миль на північ від столиці. Міністер транспорту Сомалії Алі Джама Джанґалі заявив на прес-конференції 6 лютого, що відповідальним за бомбу є ісламське екстремістичне угруповання аль-Шабаб. Він додав, що дослідження продовжується і вже заарештовано шість осіб. На літаку було 74 пасажирів. Після вибуху, який стався на висоті 11 тис. стіп, пілот капітан Влатко Водопівець зумів завернути літак і безпечно повернутися до летовища. („Асоційтед Прес”)

Терещенко виступив у бізнес-школі УКУ

Посадник Глухова Мішель Терещенко виступає у бізнес-школі Українського Католицького Університету. (Фото: Прес-служба УКУ)

ЛЬВІВ. – 27 січня у бізнес-школі Українського Католицького Університету відбулась відкрита лекція нащадка відомого аристократичного роду Терещенків, новообраний посадника Глухова Мішеля Терещенка, яка зібрала 150 учасників.

„Ефективне управління, впровадження реформ, електронне урядування, комунікація, якісна обслуга, усунення бюрократії і корупції – це рецепт успіху не лише для Глухова, а й для усієї України”, – сказав лектор.

За словами М. Терещенка, українці володіють фантастичною енергією, але люди затиснуті і

налякані: „Цю енергію вповні ми могли побачити на Майдані. В Україні є сильне громадянське суспільство, люди активні, підприємливі. Але як ці навички реалізувати? На мою думку, слід просто дати людям свободу дій”, – зазначив він.

М. Терещенко хоче на прикладі Глухова показати іншим містам, містечкам та усій Україні, що успіх – це реальність: „Глухів доволі символічне місто: у нас депресивна ситуація, мешканці не мають роботи і гідної платні, захлинаються у корупції та бюрократії, містечко розташоване за 10 кілометрів від кордону з Росією. Якщо ми зробимо реформи у Глухові, тоді зможуть усі! Але все залежить від людей – чи зможуть вони разом змінити місто, зробити його привабливим для інвесторів і для туристів”.

М. Терещенко переконаний – якби історія не була такою трагічною останні 100 років, Україна могла би бути однією з найсильніших країн у Європі: „Перед 1917 роком Україна була найбільш населеною у Європі, найдинамічніше розвивалася і була чи не найуспішніша у аграрній сфері. Ми маємо освічених, працьовитих людей, землю і відкриті ринки. Все, що потрібно – почати робити речі правильно. Я не спеціаліст з реформ, але знаю: якщо ми вивільнимо енергію людей – ми зможемо їх провести, бо реформи – це не моє персональне бажання, це має бути робота команди і кожного зокрема”.

М. Терещенко також додав, що вважає теперішній час найкращим для інвестицій в Україну: „Це час історичного шансу для України, навіть для маленьких міст, які перебувають на лінії фронту. Ми це відчуваємо”.

Прес-служба УКУ

Американський фермер успішний в Україні

Американський фермер ДЕЙВИД СВІРІ 25 років працює у сільському господарстві України і вертається до США не збирається, бо „в Україні є величезні можливості”. Він керує агрокомпанією „Київ-Атлантик-Україна”, котра вирощує олійні культури і виготовляє комбікорми. Його бізнес пережив багато криз. Але підприємець продовжує вірити у велике майбутнє сільсько-го господарства України, яке, на його думку, здатне нагодувати весь світ. Нижче вміщуємо, за „Голосом Америки”, міркування Д. Свірі про його працю і українські умови в галузі фермерства.

Я фермер і звик казати прямо. Я простий чоловік, який розуміє просту економіку... Ми вже багато років торгуємо з Європою, і обсяг нашого експорту не зріс з 1 січня. Європа далі дуже ревниво оберігає свої ринки. Я не бачу ніякого реального пожвавлення торгівлі. В них досі діє квотна система на ввезення товарів, досі діють значні бюрократичні обмеження. І я не бачу справжнього, щирого бажання це швидко змінити.

Наша агрокомпанія вирощує на полях Київщини та переробляє сою і соняшник. Половину продаємо на внутрішньому ринку, половину експортуємо. При цьому найактивніший закордонний партнер сьогодні – Середній Схід, Туреччина. На ринки Європи йде лише 15 відсотків продукції: соєва олія та білок. І збільшити цей відсоток поки що не видається можливим. Крім квот Євросоюзу, заважають українські реалії. Наприклад, різна ширина залізничних колій в Україні та Європі, що перетворює проходження кордону на страшний сон...

В Україні є вибір: або залишитися там, де ми є зараз, у старій пострадянській сфері впливу, як неконкурентна, відстала економіка, або рухатись важкою дорогою туди, де ми хочемо бути,

щоб зрештою стати економікою світового рівня.

Україні треба зробити велетенський стрибок. Заради робочих місць. Просто заради більшого шмату пирога.

Україна вже зараз реальний гравець на світовому аграрному ринку. І була б ще конкурентнішою, якби зосередилася на експорті продукції з високою доданою вартістю, а не сировини. Але тут починається українське замкнуте коло: на модернізацію потрібні інвестиції, а вони не йдуть, поки не покінчили із корупцією.

Про це вже стільки було сказано і написано, стільки шуму і витрачених чорнил! Але красивих слів замало, треба діяти. Я не хочу багато про це розводитись, бо це не моя справа, я тут, в Україні, гість, і я намагаюся бути ввічливим. Якщо мені не подобається, я можу їхати додому. А я вже тут 25 років, і не їду додому. Бо я знаю, що тут і далі є величезні можливості. І ситуація з бізнесом може бути набагато, набагато, набагато кращою, ніж є зараз. У світі повно інвесторів, які шукають, куди вкласти гроші. Бракує місць, де на інвестиціях можна гарно заробляти. Гроші йдуть туди, де є економічна свобода.

(„Голос Америки”, 4 лютого)

Надія Савченко впізнала викрадача

ДОНЕЦЬК, Росія. – 1 лютого, коли адвокат Надії Савченко Ілля Новиков на суді показав фотографію Павла Карпова, який в Адміністрації Президента Росії був помічником впливового функціонера Микити Іванова і відповідав за взаємодію з ультраправим угрупованням – Бойовою організацією російських націоналістів, Н. Савченко впізнала, що саме він сидів за кермом „Ниви”, на якій 23 червня 2014 року її доставили на кордон українських територій, захоплених терористами, щоб передати спецслужбам Росії.

Коли навесні 2014 року політехнолог Олександр Бородай прибув в український Донецьк, щоб ста-

ти „прем'єр-міністром ДНР”, П. Карпов під іменем Миколи Павлова з'явився в Луганську, де активно співпрацював з „провідником ЛНР” Валерієм Болотовим, називаючи себе „куратором від президента”. Після відставки О. Бородай в серпні 2014 року П. Карпов повернувся до Москви разом з ним.

І. Новиков клопотався про виклик П. Карпова і В. Болотова в суд для свідчень, але колегія Донецького міського суду Ростовської області у складі Леоніда Степаненка (голова), Алі Хайбулаєва і Євгенії Черниш відмовила у клопотанні.

(„Новая газета”)

Вивчаймо українську мову

У „Свободі“ 22 січня вміщено відповіді відомого мовознавця Олександра Пономарева на запитання читачів до інформаційної служби Бі-Бі-Сі щодо української мови. Нижче вміщено наступну частину його пояснень.

Як українською мовою висловити економічний термін котирувати?

Оскільки в українській мові чужомовний суфікс -ир- майже не вживаний, то в розмовному мовленні досить часто використовують котувати. До нього ще не звикли, то можна використовувати ще оцінювати.

Співати пісень чи співати пісні?

Це – паралельні конструкції, але традиційніша перша – співати пісень.

Я маю чи в мене є?

Конструкція я маю справді українська і взагалі слов'янська, а в мене є – запозичена з російської, куди потрапила з фіно-угорських мов.

Чи є стилістична відмінність між словами ряд, низка, перелік?

Одне зі значень слова низка – нанизані на нитку, на мотузку, дротину однорідні предмети, наприклад, низка перцю. Ряд має кілька значень: група, категорія, розряд, лава. Перелік – це список із перерахуванням осіб або предметів. Ці слова мають і спільне значення – сукупність чогось, що йде одне за одним. Наприклад: „З-за очеретів виринала під проміння низка човників“ (Степан Васильченко). „Мій пам'ятник ... не сточить ні років довгий ряд, ні часу літ невпинний“ (Микола Зеров). У цьому сенсі перевагу потрібно віддавати слову низка.

Чи правильно писати в області нарастають проблеми?

Теоретично можна, але ліпше казати в області більшає проблем, або стає дедалі більше проблем.

Ліворуч від стола

Варіант ліворуч від стола правильніший від ліворуч стола.

Взаємини, відносини і стосунки

Взаємини має тільки множину і означає стосунки між людьми. Стосунки означає зв'язки між людьми і між державами, організаціями тощо. Наприклад: „Приятельські стосунки пов'язували Миколу Лисенка та Петра Чайковського“ (Максим Рильський). Відносини використовують, як правило, в суспільно-політичному значенні: міжнародні відносини, економічні відносини.

Час настав і час прийшов

З двох варіантів – час настав і час прийшов – кращий перший.

Жаргонний вигук блін

Російський жаргонний вигук блін не обов'язково тягти в українську мову. Подив, засмучення, прикрість можна відтворити нашими: чорт, до біса, грець, дідько.

Дзвонити й телефонувати

Дзвонити й телефонувати – синоніми. Перший – набагато давніший, другий – виник унаслідок скорочення вислову розмовляти телефоном. Обидва вони літературні й не мають обмежень у вживанні.

Закінчення -и

За правописом 1928 року (харківським, скрипниківським) закінчення -и в родовому відмінку однини мають іменники третьої відміни, що закінчуються на два приголосних: смерті, чверти, радості, молодості, свіжості тощо. А також слова кров – крові, любов – любові, осінь – осені, сіль – соли, Русь – Руси. Проект найновішої редакції українського правопису 1999 року додав Білорусь – Білоруси, бо раніше казали Білорусія.

Яка відмінність між потягом і поїздом?

У цих слів є спільне значення – низка з'єднаних між собою залізничних вагонів. У такому значенні частіше вживане потяг. Воно має тривалу традицію в українській мові. У радянські часи його намагалися зробити заста-

рілим. Редагували навіть клясики української літератури. Відомий вірш Володимира Сосюри „Коли потяг у даль загуркоче“ друкували, замінивши слово потяг на поїзд. Але тепер усе стало на свої місця, і перша строфа цього вірша звучить так:

*Коли потяг у даль загуркоче,
Пригадаються знову мені
Дзвін гітари у місячні ночі,
Поцілунки й жоржини сумні.*

Поїзд у цьому значенні – рідше вживаний синонім. Але тільки поїзд використовують у значенні: ряд візків, саней з учасниками весільного обряду. Наприклад: „Молодий збирає поїзд і їде до молодої“ (словник за редакцією Бориса Грінченка).

Чому професор Пономарів, але блог професора Пономарева?

Тому що в першому випадку маємо закритий склад, а в другому – відкритий. А в закритому й відкритому складах чергуються голосні. У закритому пишемо і, а у відкритому – о або е. Ніч – ночі, піч – печі, кріп – кропу. Так само й у власних назвах. Наприклад, був такий український письменник Василь Королів, а його дружина, теж українська письменниця й археолог – Наталена Королева.

Забезпечити безпеку

Є думка, що незграбний вислів забезпечити безпеку можна замінити дієсловом убезпечити. Вислів забезпечити безпеку справді незграбний, тому треба казати гарантувати безпеку. Є й однослівне позначення: убезпечити. Наприклад: убезпечити військових під час боїв, пасажирів авіарейсів.

Тонна чи тона?

Проект правопису, підготовлений комісією на чолі з Василем Німчуком у 1999 році, рекомендував не подвоювати приголосних у словах іншомовного походження там, де у вимові не чути подовження. Наприклад, у слові ванна ми чуємо подовження, а в слові тонна (тона) такого продовження не чуємо.

Яка різниця між словами вірогідний і ймовірний?

Вірогідний – такий, що не викликає сумніву, достовірний. Ймовірний (ймовірний) – можливий, який можна здійснити, виконати.

Яка різниця між умішуватися і втручатися?

Умішуватися (вмішуватися) – вживане в українській мові в значенні проникати кудись, зливатися з чимсь. Наприклад: „Дрібна шляхта бідніша й помаленьку вмішувалася в народ“ (Іван Нечуй-Левицький). Втручатися (утручати-ся) – втручати в чийсь справу, стосунки. „Ніхто не втручається в моє приватне життя“ (Михайло Коцюбинський).

Яка різниця між словами завдання і задача?

Завдання – наперед визначений обсяг роботи, справа, настанова, розпорядження. Наприклад: „Інженери отримали завдання опрацювати плян будівництва нового газогону“.

Задача – питання, переважно математичного характеру, що його розв'язують шляхом обчислень за визначеною умовою. Наприклад: „Учителька викликала учнів до дошки і вони розв'язували задачі“.

Яка різниця між професійний і професіональний?

Професійний – пов'язаний з професією, фахом (професійна спілка). Професіонал – не аматор (професіональний актор, професіональний лектор, професіональний оратор).

Попастися чи потрапити під обстріл?

З двох близьких за значенням слів – потрапити і потрапити – у наведеній словосполучі потріб-

(Закінчення на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

■ **Трагічна аварія потягів у Німеччині**

БЕРЛІН. – Внаслідок зудару двох потягів в південній Німеччині 9 лютого загинуло 10 осіб, а понад 80 зазнало травм; 17 з них є в критичному стані. Міністер транспорту Німеччини Александер Добріндт заявив на прес-конференції, що обидва кондуктори, які загинули, не змогли навіть старатися загальмувати поїзди, бо аварія трапилася на скруті. Обидва потяги їхали зі швидкістю приблизно 63 милі на годину і везли близько 100 пасажирів. Дослідники тепер розглядають, яким чином обидва потяги опинилися на тих самих рейках перед аварією. Найгірша поїздова аварія в повоєнній Німеччині сталася 1998 року, коли загинуло понад 100 осіб. („Файненшл Таймс“)

■ **Суд заблокував плян президента**

ВАШІНГТОН. – Верховний Суд США 9 лютого заблокував плян Президента Барака Обами накласти нові федеральні правила для обмеження вугільних викидів, які занечищують повітря. Суд підтримав прохання 27-ох стейтів і різних компаній та підприємств, які кажуть, що плян президента спустошив би їхню економію. Том Донагю, президент Торговельної Палати США, сказав, що це рішення найвищого суду „запевнить, що Америка не буде змушена робити коштовні й незворотні рішення для впровадження безпрецедентних реґляментів аж поки не буде закінчена повна судова перевірка“. Нені Пелосі, голова демократів у Палаті Репрезентантів, заявила що „це глибоко обманне рішення Верховного Суду стримати впровадження нового закону уможливить тим стейтам, які заперечують зміну клімату, сповільнити прогрес у зменшенні вугільних викидів, які загрожують здоров'ю всіх американців“. Рішення суду заблокувало нові правила аж поки легальні виклики не закінчатся. Білий Дім видав заяву, висловлюючи впевненість що кінець-кінцем федеральний уряд виграє справу. („Ройтерс“)

■ **Північна Корея стратила шефа штабу**

СЕУЛ, Південна Корея. – Поінформовані південнокорейські кола повідомили 10 лютого, що Північна Корея стратила свого військового шефа штабу Рі Йонг Гіла. Вирок смерті був виконаний цього місяця нібито за корупцію та конспірацію. Офіційні розвідувальні агенції Південної Кореї відмовилися від коментарів в цій справі. Комуністична Північна Корея рідко коли видає офіційні повідомлення щодо чистки своїх високопосадовців. Виняток був у 2013 році, коли уряд повідомив про виконання смертного вироку за корупцію над вуйком диктатора Кім Джонг Унга, Джанк Сонг Тейком, котрого вважали другою наймогутнішою фігурою в країні. У травні 2015 року південнокорейська розвідча агенція офіційно звітувала у парляменті про те, що Північна Корея розстріляла свого міністра оборони. („Ройтерс“)

■ **Призначено фонди на боротьбу з вірусом**

ВАШІНГТОН. – Президент США Барак Обама звернувся до Конґресу з проханням призначити понад 1.8 млрд. дол. на боротьбу з вірусом Зіка у США та інших країнах. В оприлюдненій 8 лютого заяві Білий Дім заявив, що ці фонди будуть призначені на „підтримку необхідних заходів для боротьби з вірусом“, таких як швидке поширення програм для боротьби з комарами, прискорення пошуків вакцини і діагностичний розвиток та надання медичних послуг та підтримки незаможним вагітним жінкам. Головна федеральна агенція Центру контролі і запобігань захворювань США повідомила про 50 підтверджених випадків зараження вірусом Зіка серед американських подорожніх від грудня 2015 року до цього лютого. Вірусом Зіка можна бути зараженим від укусу комаром „Aedes“ або статевим шляхом. У 80 відс. вірус не викликає симптомів, але він дуже небезпечний для вагітних жінок. Згідно із Всеамериканською організацією охорони здоров'я, у 26 країнах і територіях західної півкулі повідомлено про зараження вірусом Зіка. („Голос Америки“)

Нова маячня Путіна

Провал ідеї самопроголошених „ДНР“ і „ЛНР“ змушує Росію шукати інших виправдань для своєї агресії, яку досі пояснювали підтримкою „волевиявлення“ мешканців Донбасу і Криму. На засіданні міжрегіонального форуму Загальноросійського народного фронту, пояснюючи свою заяву про те, що Володимир Ленін винуватий в розпаді СРСР, Президент Росії Володимир Путін 25 січня назвав „маячнею“ включення Донбасу до складу України за часів СРСР. В. Путін заявив, що Йосиф Сталін тоді сформулював ідею майбутнього Радянського Союзу, за якою всі частини майбутньої держави мали увійти в СРСР на основі автономії з широкими повноваженнями. Ленін розкритикував позицію Сталіна і сказав, що це була несвоєчасна, неправильна ідея. Кордони союзних республік визначали довільно. Україні передали Донбас під приводом підвищення відсотків пролетаріату в Україні для того, щоб мати там велику підтримку. Так по-своєму трактує історію В. Путін.

В. Путін заявив, що Харків, Луганськ, Донецьк, Херсон, Миколаїв та Одеса не входили до складу України в царські часи і були передані Україні в 1920-ті роки радянським урядом.

Україна негайно винесла на розгляд Ради Безпеки ООН скандальну заяву В. Путіна про Донбас, яка ставить під сумнів кордони України, її суверенітет та політичну незалежність. Насправді визначення кордонів Української РСР при утворенні СРСР було несправедливим для України. Ще в 1920-их роках до території України входила частина нинішньої Ростовської області, яка в 1925 році була передана Росії. 28 квітня 1919 року було вирішено, що північні повіти Чернігівщини належать Росії. 28 грудня 1920 року за союзним договором між Російською й Українською республіками усі кримські органи влади було перепідпорядковано від Києва до Кремля. Тепер той же Кремль, захопивши Крим, зазіхає на Донбас.

Якщо йти за пропагандистською вигадкою В. Путіна, то варто нагадати, що й Кубань заселили етнічні українці, що українці становлять значну і важливу частину населення Далекого Сходу, Уралу і Сибіру. І що потрапили вони на ці землі найчастіше не з власної волі, а примусово, з волі Москви, як заселяли Донбас і Крим росіяни.

Після Першої світової війни на мапах „нової Європи“ до України належали не лише Донбас, а й Кубань, Крим, Ростовська область. Про це варто нагадати В. Путінові. До речі, він критикував Леніна за те, що союзним республікам надали право виходу зі складу СРСР, яким вони, мовляв, і скористалися, розваливши СРСР. Ця заява ще раз засвідчила мрію В. Путіна про відродження „Російської імперії“ нового, путінського зразка. А це вже справді варто назвати маячнею.

ІСТОРІЯ

Скільки літ тому з'явилася російська брехня?

Петро Часто

Один киянин, Андрій Д., натрапивши в інтернеті на російськомовну статтю під назвою „Скільки літ тому з'явилися українці?“ і дуже перейнявшись її змістом, переслав цей текст до нашої редакції з проханням відповісти, як же це сталося, що „Свобода“ на своїх початках, тобто наприкінці XIX ст., ще „писала для російського народу, а вже в перші десятиріччя XX ст. раптом стала писати для народу українського“? Бо в автора цієї російськомовної статті саме так чорним по білому: „для народу російського“. Очевидно, що це не є ні помилкою, ні незнанням, ні щирим бажанням довідатися, як було насправді, а є тільки виказом багатовікового, хронічного, невилікованого російського великодержавного шовінізму, носії якого ніяк не можуть погодитися з самобутністю української нації, її історії, мови, культури.

Тому це жалюгідне, цілком в дусі сьогоденної кремлівської антиукраїнської пропаганди, „дослідження“ не заслуговує на жодну серйозну відповідь. Поки росіяни хочуть жити брехнею, ніяка правда їм не допоможе.

Тільки шкода нам Андрія Д. Все ж таки киянин, своя людина. Замість докоряти йому: мовляв, ці питання вже давно не є проблемою для жодного школярика в Україні, терпеливо з'ясуємо історичний шлях нашої „Свободи“ – шлях до українства не від російства, а від русинства. Бо всі наші предки називали себе „русинами“, коли Росії ще й на світі не було. І землі називалися Русями: Червона, тобто галицька, Русь, Угорська Русь, Підкарпатська Русь, Холмська Русь, Буковинська Русь, Біла Русь. Згодом, після державного занепаду Київської Русі утворена на ординському фундаменті Московія перебрала на себе цю назву і стала, з причини невиситимого свого експансіонізму, Великою Руссю, відтак Великою Росією, а поневолена нею Київщина – Малою Руссю.

Починаючи з останньої чверті XIX ст., міграція на Північно-американський континент привела сюди з Європи десятки і сотні тисяч „русинів“. Опинившись серед чужої культури, вони відчули потребу зрозуміти самих себе і свою етнічну, національну належність. Винятково важливу роль у цьому з'ясуванні відіграла наша „Свобода“ – осередок, довкола якого засновувався „Руський Народний Союз“ – руський, а не російський. Пояснюючи його мету, „Свобода“ писала 11 липня 1894 року:

„Яка єсть ціль, або нащо заложено Союз? Наше братство в Джерзі-Ситі має синьо-жовтий прапор – як ознаку русинів галицько-руського краю. Тут московські „щі“ не дуже смакують, тільки здоровий український борщ варимо собі. І ми, русини або малороси. походячи з Угорської Русі або з Червної Русі, т. є. з Галичини, зав'язали у себе народний Союз, як і другі просвіщенні народи, щоб і ми мали свої школи, щоб наша рідна малоруська мова і пісня тут не пропали, щоб в новім тут руським поколінню не затерлось

в серці руське народне почуте“.

А щоб „рідна малоруська мова і пісня тут не пропал“, необхідно було якнайглибше простежити зміну самої назви – з русинів на українців.

Ось уривок зі статті „Руський“ чи „український“, вміщений у „Свободі“ 6 листопада 1913 року:

„...Вимовним символом національної незрілості нашого народу і доказом, що творенню української нації покищо не закінчене, є той факт, що – не говорячи вже про ворогів нашої національної самостійності – у внутрі власного народного організму, навіть межі найсвідомішими прихильниками її, нема повної згоди в уживанню одної спільної національної назви: раз ми „українці“, а нація наша „українська“, то знов говоримо, читаємо і пишемо, що ми „русини“, а нарід наш „руський“. Одні з нас уживають обох назв без розбору, інші – виключно сеї або тої, та хоч ми звичайно дуримо себе тим, що тут, мовляв, ріжниця у зверхній формі, а не у змісті, то такі ніхто не має відваги назвати сеї обставини корисною для нашого національно-культурного життя. Очевидне з сего виходить для нас та некористь, що кладе нас позаду культурних націй Європи. Тому обов'язком усіх, кому дорога національна справа, з цілою енергією змагати до того, щоби ми раз уже виийшли із національного „стану творення“ і оставили вже самих себе та цілий світ перед „довершеним фактом“...

Що наша школа законсервувала до сього часу термін „руський“ – се зрозуміло. Таж не такі то давні часи, коли у галицьких школах знали лише дві національні назви: поляк і німець. Що тільки прилюдна школа у 2-ій половині XIX ст. ввела нову назву „русин“ і, перетворивши її з конфесійного символу в національний, заціпила її широким кругам суспільності. Наслідком того було повне й ясне племінно-культурне відмежування від західних сусідів.

Все це було достаточне, поки національне жите нашого народу жевріло майже виключно в межах Австрії. Коли воно почало розвиватися по безкраїх просторах між Бугом і Кубанню і звідти захоплювати своїми філіями і нашу країну, виявився повний провінційальний характер утертої для нас назви – а що більше, вона спричинила непорозуміння і плутанину з близькою назвою сусіднього народу, що через цю близькість імени має нахил уважати нас тільки незначною відміною свого власного національного організму. З сеї то причини для дев'яти десятих частей нашого народу поза Австрією і Угорщиною у його змаганнях до національно-культурної самостійності термін „руський“ не те що непридатний, а просто шкідливий. І тому ні одна майже проява національної свідомості за кордоном не послуговувалася і не послуговується сим терміном як своїм національним, лише безупинно і без виїмка уживається там така назва, що не родить жадним сумнівів в жаднім напрямі – назва „українець“, „український“.

(Закінчення на стор. 19)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Традиційні“ мовні реалії

Нещодавно вступив я до однієї нашої кредитової спілки, щоб взяти свіжі українські газети. Вони лежали з боку при вході, тому, мабуть, ніхто мене не бачив. При віконці, де обслуговують клієнтів, один чоловік розмовляв по-російськи. Два різні жіночі голоси працівниць кредитівки по другій стороні віконця відповідали і вияснявали йому теж по-російськи. Це мене дуже розсердило, але не хотів я створювати неприємностей, то лише пробурмотів собі під носом: „Бідний народ...“. І пішов далі. Пізніше подумав: ти, мабуть, вже став таким самим, як вони.

У мої улюбленій україномовній діяспорній газеті появилася недавно стаття відомого і, до речі, патріотичного та вдумливого автора з України, Він цитує російськомовний виступ одного давно запроданого українського поета-комуніста, який чомусь сьогодні, 25 років після відновлення державної незалежності України, очолює Комітет з питань присудження Шевченківської премії за літературну творчість. Здається, що голову цього комітету призначає Кабінет міністрів, а традицію започаткував одіозний Володимир Щербицький. Це одна з тих традицій, котра безпотрібно збереглася донині, традиція яка збереглась і це також ще одна причина, чому В'ячеслав Кириленко надається на міністра культури, як я – на балетмайстра.

Автор так і написав, як той голова комітету висловився перед Володимиром Путіним – російською мовою. Мабуть, не уявляв собі, що його друкуватимуть у діяспорі, а в Україні, він вважав, усі знають або повинні знати російську мову. Натомість, редактор газети, мабуть, зовсім не подумав, що його газету читають українці, котрі не знають і напевне не хочуть знати російської мови. Тут я подумав – „Бідний автор...“, але ще бідніший редактор.

Недавно відбулася перша новорічна пресова конференція Президента України Петра Порошенка, до речі, – на самий старий Новий рік. Треба визнати, що в загальному та конференція дала вражіння прозорості, що і бажали радники Президента, і за таким сценарієм її влаштували у присутності понад 200 журналістів. Президент виступав 20 хвилин українською мовою, опісля 80 хвилин відповідав вільно і навіть з гумором на запитання. На пресовій конференції більшість питань журналісти ставили по-українському. Одначе, було чимало журналістів, між ними від „Української правди“ (яка іронія!), котрі запитували по-російськи.

Зокрема цікавим було, що представники засобів масової інформації, власниками або фундаторами яких є неукраїнці або чужі держави, як от „Голос Америки“, агенство „Блумберг“ тощо, ставили питання по-українськи. Зневажали українську мову, ставлячи питання по-російськи деякі представники ЗМІ яких власниками є громадяни України або російськомовні видання. І це на 25-му році незалежності.

Речникові вищезгаданої кредитової спілки я звернув увагу окремою комунікацією електронною поштою. Він відповів, що розуміє моє занепокоєння, але, мовляв, що можна зробити, крім як звернути на це увагу службовців, а оскільки вони всі з України, то, мабуть, роблять це машинально, за звичкою. Я запропонував поставити написи у приміщенні кредитової спілки, що ця громадська фінансова установа обслуговує тільки українською або англійською мовами.

Редактора мого улюбленого часопису я повідомлю про моє тривогу висиланням йому цієї статті, яка, маю надію, буде також поміщена на сторінках тієї ж газети. Фактично для нього розв'язка зовсім не складна, треба тільки зробити переклад з російської на українську і всі будуть вдоволені.

Але чи не час, щоб на пресових конференціях Президента України чи будь-якого речника української влади запровадити порядок, що Президент чи хто інший відповідатимуть тільки на україномовні запитання? За дотриманням такого порядку мав би слідувати модератор конференції. До речі, було б дуже добре, коли б сам Президент звернув увагу журналістам. Я хочу вірити, що всі, крім ворогів української держави, послухали б його.

Користуватися російською мовою, бо, мовляв, це тільки засіб комунікації (бо ж от навіть деякі патріоти в АТО користуються російською мовою) – це, в кращому разі, необдумана або зухвала аргументація людей, які залініві трішки потрудитися, а в гіршому – ворогів української нації і її державності. Російська мова – це не просто засіб комунікації. Це зброя нашого окупанта і найгіршого ворога від 1654 року. Цією мовою давали доручення, розписували укази і директиви нас нищити. Цю мову нам накидали, щоб знищи-

ти нашу українську мову, нашу літературу, нашу культуру. До нас застосовували різну зброю – шаблі, рушниці, танки, і багато інших способів. Забрали від нас нашу княжу історію, нашу віру і навіть нашу першу назву, щоб ми не були окремим народом. Той українець, який розмовляє російською мовою, служить нашому ворогові у його плянах нас знищити. Мова – це одна з основних елементів духовності нації, зокрема для нас, бо так, як російська мова є зброєю нашого знищення, так українська мова є зброєю нашого захисту і буття.

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

Пресфонд „Свободи“ за грудень 2016 року

\$	ІМ'Я	МІСТО
150	BEREGULKO, PAVLO	COLUMBIA, SC
125	PUHACZ, IHOR	MACUNGIE, PA
110	KUZMOWYCH, C	GREAT FALLS, VA
100	BOJCZUK, MARIA & MYKOLA	DRESHER, PA
	MASIUK, GEORGE	ALEXANDRIA, VA
	PELESCHUK STEFAN (in memory of Wasyl Peleschuk),	STAMFORD, CT
	SYGIDA, N. (in memory of Wasyl Peleschuk),	EAST HANOVER, NJ
60	HALCHUK, JAROSLAW	ST CATHARINES, ON
50	KUZYCZ, JURIJ	GLEN ELLYN, IL
	POLISHCHUK, SERGE & TETYANA	JERSEY CITY, NJ
	ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN ORTHODOX CATHEDRAL	PARMA, OH
	WOLOWODIUK, WOLODYMYR	CHATHAM, NJ
35	MELECH, VOLODYMYR	TORONTO, ON
	OHARENKO, MARIA	REDONDO BEACH, CA
30	PALIJ, MARIA	JACKSON HEIGHTS, NY
27	KOWALYSKO, MICHAEL	GAITHERSBURG, MD
25	HAWRYLUK, IRINA	NEWINGTON, CT
	OZGA, JURIJ & MARTA	NAPERVILLE, IL
	ZACHARKIW, LIDIA	ROCHESTER, NY
20	BILYK, YAROSLAV	TAMARAC, FL
	CHRAPLYVY, CHRISTINE & ANDREW	MATAWAN, NJ
	JAROSEWYCH, MYRON & DARIA	DOWNERS GROVE, IL
	KOROPECKYJ, OKSANA	CATONSVILLE, MD
	LESHCHYSHYN, MARIA	ROCHESTER, NY
	LONIEWSKY, JULIA	NEWARK, NJ
	LOZA, ULANA	BUFFALO, NY
	RINNYK, JOSEPH	MILLTOWN, NJ
	SUBCHAK, LESIA	CANTON, OH
	SYDORAK, JAROSLAW	HILLSBOROUGH, CA
	TERLECKYJ, OLHA	PHILADELPHIA, PA
	TOMKIW, BOHDAN	FAIR OAKS, CA
15	STELMACH, ADRIAN	LIVONIA, MI
10	PASLAWSKY-MARCHAL, CHRISTINE	WEST SENECA, NY
	DENYSENKO, LUBA	NEW YORK, NY
	DUBININ, SVETLANA & WASILY	DEL MAR, CA
	DYTYNIAK, MARIA	EDMONTON, AB
	FEDENYSHYN, STEFANIA	SPRINGFIELD, NJ
	JANUSZEWSKY, ANTIN	CHICAGO, IL
	PAWLIW, MARKIAN	MONTREAL, QC
	SAPOROSCHENKO, MYKOLA	CARBONDALE, IL
	SMYK, R	LAKE BLUFF, IL
5	IWACH, EUGENE	MANHATTAN BEACH, CA
	LYSAK, LYDIA	NEWMAN, GA
	MAC, ROMAN D & ANNA	LORTON, VA
	MACUK, BOHDAN	BERLIN, MD
	MELNYCKY, PETER	EDMONTON, AB
	SPINDURA, WILLIAM	LIVONIA, MI
	YAWORSKY, LARISSA	UNION, NJ

Щиро дякуємо всім жертводавцям
за підтримку пресфонду „Свободи“!

Огляд листів: про Україну – в поезії

31 січня 1926 року в Одесі народилася Ніна Строката – відома українська правозахисниця, засуджена у 1972 році до чотирьох років позбавлення волі у таборах суворого режиму. Пізніше разом з чоловіком Святославом Караванським виїхала до США, померла 1998 року у Балтиморі. До дня народження Н. Строкатої-Караванської **Олександр Пташенко** (його адреса не подана) надіслав до „Свободи“ поетичний твір „Дума про Ніну Строкату“, а також її біографічну довідку і кілька світлин.

Ольга Осипенко (адреси теж немає) надіслала поезію Юрія Осипенка „Українській еліті. За мотивами Тараса Шевченка“, автор якої закликає рятувати Україну від руїни, бо „можемо хату, і палати, і пасіку – усього надбати. І садочок, мов райочок, можемо посадити. Не можемо лиш державу путньою зробити“.

Анатолій Черниш з Києва прислав вірш до роковин бою біля станції Крути, який написаний ще у 1994 році. Поет пише: „Щит Києва – жертвовні Крути, там юнь, вмираючи, змагалась. Їм – вічна шана. Нам – спокута за все, що так трагічно сталося“.

Д-р Наталія Пазуняк з Філядельфії звертається до українців у Краматорську, вітаючи їх з поверненням до української мови. Вона пише: „Розумію, як важко було перейти цю бар'єру в оточенні „добрих сусідів“, які ще не збагнули миті цього переходу“. Відома знавчиня мови подає ряд порад у цій площині.

Письменник **Анатолій Сазанський** з Миргороду на Полтавщині написав про видання „Тверезі думки“ – посібник для підростаючого покоління, збірку народних приказок про шкоду пияцтва, які зібрав лубенський педагог і етнограф Олег Сікач, а художньо оформив член літературно-видавничої студії „Ганнуса“, відомий художник Ігор Гордніченко. Книгу видали також російською мовою, щоб росіяни знали й пам'ятали, звідки походять погані звички.

Письменник і громадський діяч **Петро Саварин** з Едмонтону, Альберта, написав короткого, але змістовного листа: „Читаю „Свободу“ від 1950 року, коли приїхав до Канади, і немає у нас кращої газети. Тож честь і слава редакції й усім, хто переважає „Свободу“. Слава Україні!“.

Шановні дописувачі! Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі .doc.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

СУМ обдарувала дітей

Юрій Микитин

НЬО-ЙОРК. – Цього року, вже другий рік поспіль, Спілка Української Молоді (СУМ) в Америці стала помічником св. о. Миколая і включилася в акцію Світової управи СУМ „Теплом зігріємо серця-2015”, щоб об'єднати юних українців світу для допомоги дітям вій-

ськослужбовців, які зараз перебувають на війні, або загинули, обороняючи Україну. Також акція була покликана допомогти переселенцям зі сходу, які були змушені покинути рідні хати з огляду на війну у східних регіонах України.

Акція включала СУМ з США, Канади, Австралії, Німеччини, Бельгії та Великобританії і допо-

Участь в акції узяв Осередок СУМ у Випані, Нью-Джерсі.

Допомагав дітям Осередок СУМ в Нью-Йорку.

могла зібрати 1,500 подарунків для дітей в містах Калуш, Львів, Тернопіль, Хмельницький, Чернігів, Сквир, Бобринець, Дніпропетровськ та Київ.

З допомогою сумівців юнацько-

го віку всіх діючих 16 осередків та двох відділів на території Америки 546 дітей отримали подарунки. Ця акція також вчить юнацтво любові до ближнього і допомоги потребуючим.

На Флориді святкували День Соборності

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флорида. – Громадський комітет в південно-західній Флориді 24 січня в Українському осередку ім. св. Андрія влаштував святкування Дня Соборності України. Українські американські ветерани під проводом полковника Романа Рондяка та Євгена Томашоского внесли прапори і всі присутні заспівали гімни США та України.

Свято відкрила голова Громадського комітету Романа Іуран і запросила Ореста Білоуса провадити програму. Ліда Михалович прочитала вірш Володимира Переяславського „Дзвони в Україні“. О. Білоус представив головного доповідача свята – гостя з Дітройту Віру Андрушків, віце-президента Фондації „Україна-США“ та голову Округної управи Союзу Українок Америки в Дітройті. Вона представила тему „Незалежність та Злука Земель 1918-1919 років“. Події того

часу були ілюстровані прозірками з допомогою Анни Мацілінської.

Об'єднаний хор Норт-Порту під керівництвом Люби Д. Інгрем виконав пісні „Ой, у лузі червона калина“ та „О Україно, о люба Ненько“.

Остап Мацілінський прочитав „Вірш з Майдану“ Оксани Максимшин-Корабель, який нагадав про сучасну боротьбу українського народу за свою територію на сході України.

На закінчення програми присутні заспівали разом з хором молитву „Боже великий, єдиний“. А при каві і солодким продовжували спілкуватися з В. Андрушків про сучасні події в Україні.

Свято організували члени Громадського комітету Р. Іуран, Віра Боднарук, А. Мацілінська, Анна-Марія Сусли, Галя і Віктор Лісничі, Є. і Дарія Томашоскі, Клара Шпічка та Ненсі Возна. На пам'ятку про свято залишилася опрацьована А. Мацілінською програмка.

Виступає об'єднаний хор Норт-Порту під керівництвом Люби Д. Інгрем. (Фото: Віктор Лісничий)

Ольга Богомолець відвідала Бостон

Ярослав Марцінків

БОСТОН. – 17 січня бостонська громада зустрілася з д-ром Ольгою Богомолець – заслуженим лікарем-дерматологом, кандидатом в Президенти України у 2014 році, а тепер депутатом Верховної Ради. О. Богомолець провела тиждень у Гарвардському університеті, у школі ім. Джона Кеннеді, де брала участь у заході, який був присвячений ролі жінки в досягненні перемір'я. Учасниками форуму були впливові жінки країн, де зараз точиться війна.

На зустріч з громадою у Бостоні у парафіяльній залі Української католицької церкви Христа Царя, в Джамейка-Плейні, прийшло понад 100 осіб. Організатором та ініціатором зустрічі був д-р Любомир Гайда – заступник директора Українського Наукового Інституту в Гарварді. Жвавою і цікавою була дискусія.

Присутні мали можливість дізнатися про історичний родовід Богомольців, почерпнути більше інформації про медичну і судову реформу в Україні, а також про

військових і шляхи підтримки їх та їхніх сімей.

О. Богомолець є засновником Благодійного проекту „Люди допомагають людям“, за яким бажаючі з усьо-

го світу можуть допомогти фінансово українським військовим та сім'ям загиблих. Згадала також д-р О. Богомолець про Музей домашньої ікони, який вона заснувала поблизу Києва у замку Радомисль.

Також д-р О. Богомолець відвідала Dana-Farber Cancer Institute, де ознайомилась з служінням лікарняних капелянів. Цю зустріч організував о. д-р Ярослав Налисник, парох Церкви Христа Царя, який також працює в Інституті раку лікарняним капеляном.

Останньою важливою зустріччю у супроводі о. Я. Налисника було відвідини опікового центру Shriners Hospital For Children, де д-р О. Богомолець мала нагоду подякувати лікарям та медичному персоналові, які свого часу врятували життя Насті Овчар та надалі продовжують приймати та лікувати важкохворих дітей з України.

Д-р Ольга Богомолець і о. д-р Ярослав Налисник.

Україна вшанувала героїв Крут

КИЇВ

29 січня понад 1,000 людей зібралися на Аскольдовій могилі, аби вшанувати пам'ять Героїв Крут. Відбувся Молебень за загиблими у трагедії під Крутами. Пам'ять загиблих вшанували народні депутати – члени трьох опозиційних фракцій.

Після покладання квітів та Панахиди народний депутат Микола Томенко виступив перед присутніми і сказав про те, що Герої Крут своїм подвигом перетворили багатьох людей на українців. (УНІАН)

Жалобна церемонія на Аскольдовій могилі в Києві. (Фото: УНІАН)

Микола Третяк

29 січня в Будинку Української Центральної Ради (Будинок вчителя) відбувся літературно-музичний вечір пам'яті Героїв Крут. Видавництво „Смолоскип“ традиційно щорічно вшановує цю дату. Нинішнього разу організацією вечора займалися також Інститут національної пам'яті, Безкоштовні курси української мови, громадська організація „Український світ“.

Історик Павло Подобед з Інституту національної пам'яті сказав: „Коли вивчаєш біографії тих учасників бою під Крутами, які не загинули, доходиш до висновку, що коротенька бойова частина їхнього життя була яскравою, насиченою різноманітними подіями, динамічна, а решта часто проходила в сірих і невидгядних буднях. Це зайвий раз символічно підкреслює, наскільки важливими були визвольні змагання, наскільки важливо їх згадувати“.

Далі виступили бандуристка Світлана Мирвода, Дмитро Лазуткін деклямував вірші Володимира Сосюри і свої твори, пов'язані з подіями нинішньої війни. Читав вірші Сергій Пантюк.

Ведуча вечора Тетяна Шептицька предста-

На вечорі пам'яті Героїв Крут. (Фото: видавництво „Смолоскип“)

вила поетку Олену Герасим'юк, яка прочитала свою поему і вірш Євгена Маланюка. Промовляв політик і громадський діяч Олесь Доній.

З класичними патріотичними піснями виступив бард Руслан Іщенко. А завершили вечір виступи поетів Павла Коробчука й Олега Коцарева. Крім власних віршів, вони представили твори Олени Теліги та Гео Коляди.

Учасники вечора знайомилися з книжками видавництва „Смолоскип“, які відіграють важливу роль у підтримці історичної пам'яті в середовищі України.

ЛЬВІВ

29 січня на Личаківському цвинтарі відбулися заходи із вшанування пам'яті Героїв Крут – покладання вінків і квітів до могили одного з учасників легендарного бою під станцією Крути Ігоря Лоського, поминальна Панахида, та урочисте

проходження студентів Львівського державного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героїв Крут.

Також у ліцеї відбувся вечір-реквієм пам'яті Героїв Крут, а в Національному музеї жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“ відбулося вшанування пам'яті Героїв Крут. (УНІАН)

Студенти Львівського державного ліцею на вшануванні пам'яті Героїв Крут. (Фото: УНІАН)

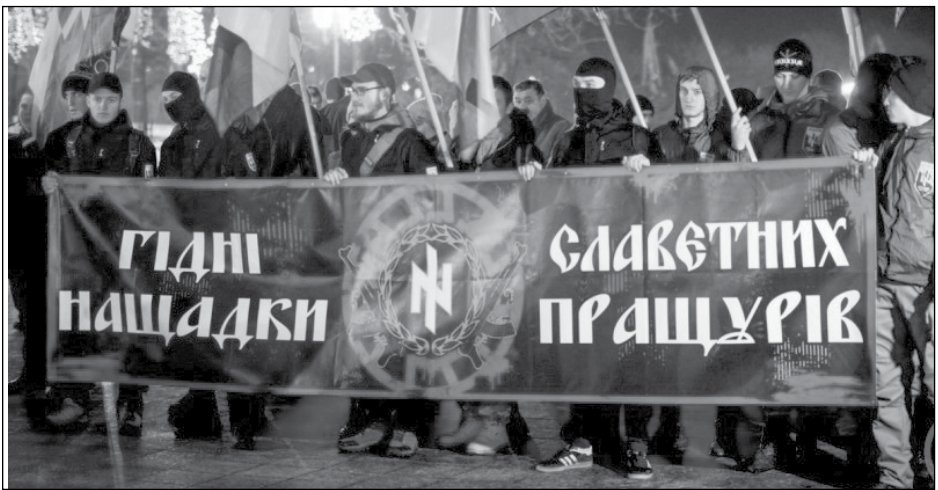
ОДЕСА

Сергій Горицьвіт

В Одесі на честь Героїв Крут представники патріотичних організацій 29 січня пройшли маршем у центрі міста. В акції взяли участь активісти „Свободи“, „Правого сектору“, „Самооборони Одеси“ та громадського корпусу „Азов“.

Глава обласної державної адміністрації Михайло Саакашвілі, зга-

давши про Крути, 29 січня написав на своїй сторінці у Facebook про побиття студентів на Майдані: „У 2013 знущання над студентами стали початком подій на Майдані. Два роки тому багато політиків, які зараз при владі, голосно обіцяли народу не зрадити їх інтереси, але на ділі ці обіцянки виявилися лише порожніми словами. Чого б це не коштувало, ми завершимо розпочате героями Крут і Майдану: врятуємо і поставимо на ноги Україну“.

Церемонія пам'яті Героїв Крут в Одесі. (Фото: Сергій Горицьвіт)

ПОЛТАВА

Валентина Шемчук

У день пам'яті Героїв Крут у великій залі Малої академії мистецтв ім. Раїси Кириченко відбувся вечір-реквієм „Вони мостили гордії славі шлях“, зніційований обласними відділеннями Всеукраїнського громадського об'єднання Товариства українських офіцерів і Міжнародної організації „Жіноча громада“ та проведений з підтримкою обласної державної адміністрації та міської ради.

Повернула учасників зібрання до історичних подій 29 січня 1918 року ведуча вечора, голова обласного відділення „Жіночої громада“ Валентина Шемчук. Відслужив Літію за спокій душ Героїв бою під Крутами та звернувся до гостей Архiepіскоп Харківський і Полтавський Української Автокефальної Православної Церкви Афанасій Шкурупій, засновник Центру допомоги бійцям. Про подвиг на Крутинському полі згадали історик Віктор Ревегук, координатор Центру допомоги Ірина Каптур.

Піднесено звучав спів солістів духової оркестри 179-го Навчально-тренувального центру військ

Валентина Шемчук та хор Заслуженого ансамблю пісні і танцю України „Лтава“ ім. Валентина Міщенка. (Фото: Валерія Радько)

зв'язку Збройних Сил України майора Сергія Цюмана та вояка Олександра Стахевича. Патріотичну композицію представив Військово-спортивний центр „Воїн“ (керівник Олег Баріш). Поетичні рядки, присвячені Героям Крут, читали першуні обласного літературного конкурсу „Відлуння заповітів земляків“ учениці Маргарита Пантелейчук і Анастасія Зубченко та перший лавреат обласної премії ім. Володимира Степанюка для талановитої молоді Анастасія Мелешко.

Виступили вихованці міської школи мистецтв – скрипалька Ніка Ставицька, дуєт баяністів Тетяна Сліпко та Богдан Бурбель, камерний ансамбль „Гобелен“ (викладачі Світлана Берюк і Надія Здоровило), студент Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка Віталій Шафрановський, бандурист-лірник Іван Новобранець, хор Заслуженого ансамблю пісні і танцю України „Лтава“ ім. Валентина Міщенка під керівництвом Наталі Іванової.

Молитвою Генделя „Dignare“ у виконанні Марти Чібішевої учасники вечора вклонилися пам'яті патріотів-крутянців, „Небесної сотні“ та воїнів, полеглих на східних кордонах України в боротьбі проти російських окупантів.

Зазначте дату!

8-10 липня 2016

10ий
**Фестиваль
Української
культури**

Союзівка

www.Soyuzivka.com

**PO Box 529 - 216 Foordmore Rd
Kerhonkson, NY 12446
845-262-5641**

Фестиваль в Черкасах об'єднав 30 національностей

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 24 січня в Обласному центрі народної творчості та культурно-освітньої роботи відбувся фестиваль національних меншин „Єдина родина“, у якому взяли участь творчі колективи 30 національних товариств області, які показали циганські танці, єврейські наспіви, вірменські і польські пісні, німецький фолкльор.

Концертну п'єсу Генріка Венявського для скрипки та фортепіяна „Легенда“ виконали Олексій Бельський та Олена Пономаренко з Польського культурного центру ім. Кароля Шимановського. З яскравим „Полонезом“ виступили вихованці ансамблю народного танцю „Веселка“ Центру дитячої та юнацької творчості.

В пам'ять про 100-річчя геноциду вірменського народу Аріяна Устьян виконала пісню-реквієм „Адана“. Ще одна представниця вірменської громади „Арапат“ Ануш Оганесян виконала пісню французького композитора і співака вірменського походження Шарля Азнавура „Аястан“, що в перекладі означає „Вірменія“. Далі А. Оганесян співала українську народну пісню „Ой, у вишневому саду“. Стародавній вірменський танець наречених „Узундара“ танцювала Вардуї Марутян.

Мусульманська громада міста побажала усім здоров'я і злагоди. Ансамбль релігійних піснеспівів „Аль-Іхляс“ виконав дві композиції. Далі ансамбль „Аме рома“ Золотоніської міської громадської організації ромів представив дівочий циганський танець.

Виступали колектив „Едельвайс“ Центру німецької культури „Відерштраль“, співачка Юлія

Фестиваль відкриває ансамбль „Дружба“ Авкціонерного товариства „Азот“. (Фото: Олександр Костирко)

На сцені – колектив „Едельвайс“ Центру німецької культури „Відерштраль“.

Циганський ансамбль „Аме рома“ Золотоніської організації ромів.

Видовська з Польського культурного центру ім. Кароля Шимановського, Надія Аракелян з вірменської громади „Арапат“, тріо родини Жовтих з Благодійного єврейського фонду „Хесед Дорот“, єврейський струнний ансамбль „Фіделе“ („Скрипонька“), дитячі ансамблі „Зангакнер“ („Дзвіночки“) та „Ніцанім“ („Паростки“), театр хореографічних мініатюр „Артанія“. У виконанні чоловічого вокального ансамблю „Орфей“, театру „Артанія“ і Нодарі Росопідзе прозвучала вокально-хореографічна композиція „Дар'ї-дур'ї“.

Під пісню „Єдина родина“ у виконанні ансамблю „Арапат“ на сцену вийшли всі учасники фестивалю. Кожна громада виступала в своєму національному вбранні з виконанням пісень та віршів на своїй мові. Перед початком демонструвались виставки про досягнення національних товариств області. Фестиваль присвятили до Дня Соборності.

За даними Всеукраїнського перепису населення, на території Черкаської області проживають представники понад 130 національностей і народностей.

Співачка Юлія Видовська з Польського культурного центру ім. Кароля Шимановського.

Вірменський народний танець виконує Вардуї Марутян.

Вшанували героїв...

(Закінчення зі стор. 1)

році, так і сьогодні вторгнення Росії об'єднало людей на сході й заході України попри мовні та етнічні розбіжності, надавши відчуття гідності та національної ідентичності.

Генеральний консул Литовської Республіки в Чикаго Марюс Гудинас, який долучався до кожної акції української громади на підтримку Майдану під час зими у 2014 році, висловив підтримку Україні у цей важкий час як від себе особисто, так і від своєї країни, наголосивши на важливій ролі єдності. Він підкреслив, що єдність є не метою, а засобом для досягнення багатьох цілей заради змін у життях людей та нового майбутнього, вкоріненого у людській гідності.

Він сказав: „Коли ми разом, нас не

подолати. Литва – разом з Україною. Наш литовський хор виступить на концерті з приводу Дня Незалежності Литви та на підтримку України і заспіває нову композицію „Українська Алілуя“ американського композитора Крейга Кортні“.

Привітання висловила Мар'яна Спиропулос, президент Міського округу регенерації води, яка неодноразово приймала делегації з України, які працюють над проектами управління безпекою, якістю та використанням водних ресурсів, а також ділилася досвідом свого департаменту з українськими спеціалістами.

Почесний консул Литви д-р Джон Прунскіс подякував українцям за те, що вони прийшли захищати литовський парламент 25 років тому під час проголошення незалежності від ярма Радянського Союзу, підкресливши, що литовці ніколи не забудуть про цю підтримку.

Вітання висловили також сенатор Марк Кірк, конгресмени Боб Долд і Майк Квіглі та посадник Чикаго Рам Емануель.

Головними доповідачами були Президент Києво-Могилянської Фундації та Віце-президент Ілінойського відділу УККА Марта Фаріон та Віце-президент Міжнародної ради на підтримку України, співголова Американсько-українського комітету Борис Потапенко. Доповідачі описали свої нещодавні подорожі Донбасом. Б. Потапенко зустрівся з представниками громадянського суспільства та добровольцями, а М. Фаріон відвідала військові блок-пости на кордоні з окупованими територіями.

Доповідачі підтвердили потребу у допомозі людям Донбасу, які намагаються відбудувати свої життя на територіях, які були саплюжені керованими Росією терористами.

Особливо підкреслювалася потреба у психологічній допомозі для тих, хто страждає на посттравматичний стрес.

Підготований Мотрею Мельник короткий відеофільм показав боротьбу за незалежність України від 1991 року та нинішню військову відповідь на розпалену Росією війну. В іншому відеофільмі було представлено вітання мешканців регіону. Для гуманітарної допомоги Донбасу було зібрано пожертви.

Віце-президент Ілінойського відділу УККА д-р Марія Коркач-Грошко та його Президент д-р Олесь Стрільчук відзначили багаторічну роботу на благо української громади Івана Деркача, Володимира Братківа та Калини Васюнек. Кожному вручено відзнаку з переліком їхнього доробку на знак щирої вдячності української громади.

Прес-служба УККА

Вивчаймо українську...

(Закінчення зі стор. 5)

но віддавати перевагу варіантові потрапив під обстріл.

Чи правильно писати Паралімпійські ігри без о?

Первісно було, звичайно, параолімпійські. Але в цьому слові відбулося стягнення незручних для вимови двох голосних, і вийшло паралімпійські.

Як правильно: у 1983-му році чи 1983-го року? У 20-их роках чи 20-их років?

Щодо 1983-го, то обидва варіанти правильні, їх потрібно чергувати.

А в 20-их роках і 20-их років мають різне значення. Кажемо: у 20-их роках опубліковано твори багатьох молодих українських поетів, і українізація 20-их років.

Яка різниця між тощо і таке інше?

Нема різниці, це синоніми. Ще можна додати і так далі, і подібне, і тому подібне.

Чи правильно вживати форму їх у значенні їхній?

Неправильно. Їхній – це присвійний займенник, що означає належний їм. Наприклад: у цій господі мешкають батьки та їхні діти. А їх – форма родового або знахідного відмінка займенника вони. Наприклад: ми приїхали в гості до родичів, але їх не виявилось вдома.

Як потрібно казати: у кухні чи на кухні?

З іменником кухня вживані обидва прийменники: у(в) і на. Є невелика семантична відмінність. Кажемо: у кухні з'явився новий холодильник. Але: бабусі дуже подобається готувати страви, і вона багато часу проводить на кухні.

Зарубіжний чи закордонний?
Слово зарубіжний є префік-

сально-суфіксальним утворенням від рубіж. Останнє рідковживане в нашій мові. Його в значенні межа немає в словнику за редакцією Бориса Грінченка. Тому ліпше користуватися іншим префіксально-суфіксальним утворенням від кордон – закордонний.

Як краще: післянафтове чи постнафтове суспільство?

Ліпше післянафтове суспільство.

Чому ми кажемо сорок, а не чотиридцять?

Бо немає такої традиції. А ось слово дев'яносто наявне в усіх словниках української мови і його потрібно активно вживати замість малозрозумілого дев'яносто. Хоч особисто я не мав би нічого проти чотиридцяти.

Націєтворення чи націотворення?

Правильний варіант – націєтворення, а не націотворення.

Мешканець чи житель?

Семантичної відмінності між іменниками мешканець і житель немає. Але перевагу потрібно віддавати слову мешканець, бо в українській мові жити означає існувати, жити на світі, а мешкати – перебувати в приміщенні, в місті, селі.

Чи правильно кажуть кандидат у президенти, адже президент один?

Але саме множини вживають, коли йдеться про майбутню професію чи посаду. Наприклад, мій син пішов у вчителі, брат зібрався в агрономи. Отже, кандидат у президенти.

Чи правильно міністер оборони закінчив свою промову словами честь маю?

Може це вислів з російського військового вжитку?

Не тільки. Але українською мовою потрібно казати не честь маю, а маю честь.

Що означає бути в бігах?

Цей вислів має значення переховуватися від переслідувань, від покарання за порушення законів.

Як перекласти російське слово бомж?

Бомж українською мовою – безхатко, безхатник, безхатченко.

У чому різниця між прикметниками військовий і воєнний?

Військовий – пов'язаний з військом. Військовий обов'язок, військовий квиток, військова доктрина. А воєнний – стосовний до війни. Воєнні дії, воєнний період, воєнні злочини.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує

презентацію книги

„100 церков Нагірних. Частина друга.
Церкви Євгена Нагірного“.
(Львів, 2015).

Автори та упорядники: Христина Лев, Василь Слободян,
Наталка Філевич.

Презентує
Христина Лев

Євген Нагірний (1885-1951) - український архітектор.
Працював у Львові на початку ХХ ст. Використовував різні
стильові форми при проектуванні дерев'яних храмів,
переважно розвивав традиції бойківської школи.

в суботу, 20 лютого 2016 року
о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

KLK Cordially Invites Members, Family & Friends
To Our Annual KLK Winter Ski Races
Date: Saturday, February 27, 2016
Place: HUNTER MOUNTAIN, NY
Registration: 8:00 a.m. - 9:30 a.m. Ski Lodge

Lift Tickets and Races:

Adults \$60.00 Seniors (65 & up) \$45.00
Young Adults (13-18) \$45.00 Juniors (7-12) \$35.00
Toddlers (6 & under) \$15.00

Race Tickets only :

Adults & Seniors \$15.00 Children (2-18) FREE

Lift Tickets only:

Adults \$55.00 Young Adults \$40.00 Seniors \$40.00
Juniors \$30.00 Toddlers \$10.00

Races begin at approximately 10:00 a.m.

Opening Ceremony 9:45 a.m.

Dinner and Awards Ceremony: Hunter Ski Lodge
Time: 6:30 p.m.

Adults: \$50.00; Children, ages 14 & under - Free, if accompanied by an adult.
Please **wear your embroidered blouses or shirts** to the Awards Ceremony

Please visit our website **www.klkusa.com** for registration forms or contact
virapopel@aol.com for more info or forms.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Українці розповіли про Чорнобиль, Україну

ГЕЛЬСІНКИ, Фінляндія. – 28 січня Товариство українців у місті Турку разом з туристичною агенцією „Traveller“ і українським авіоперевізником „Ukrainian Airlines“ організували у Гельсінкі вечір, присвячений Чорнобильській трагедії. Експерт з питань Чорнобильської аварії Юліана Маніла зробила презентацію, присвячену подіям 1986 року на Чорнобильській атомній електростанції (ЧАЕС). Також гостям були представлені уривки з вистави, присвяченої трагедії на ЧАЕС. Прем'єра вистави відбудеться у квітні 2016 року в Aleksanterinteatteri у Гельсінкі.

За програмою 15-го фестивалю документальних фільмів „DocPoint“, що проходив у Гельсінкі 25-31 січня, висвітлювалися також фільми, присвячені Україні, зняті чужоземними режисерами. До 30-их роковин Чорнобильської трагедії фільми стали черговим нагадуванням сучасно-

му поколінню про наслідки трагедії, що сталася 1986 року.

21-24 січня у Виставковому центрі „Messukeskus“ у Гельсінкі відбулася 30-та щорічна і найбільша у Скандинавії міжнародна туристична виставка „MATKA Nordic Travel Fair 2016“.

Посол України у Фінляндії Андрій Олефіров відвідав церемонію відкриття виставки та завітав до експозиції української авіокомпанії „Міжнародні авіолінії України“ (МАУ), де зустрівся з представниками українського і фінського бюро МАУ, а також з представниками української компанії „Арктур“. Під час зустрічі сторони вели мову про розширення обізнаності представників фінського туристичного підприємництва про туристичні можливості України.

Посольство України у Фінляндії

Виступає експерт Юліана Маніла.

Зустрілися два Шульмани

Світлана Глаз

БАТ-ЯМА, Ізраїль. – 14 січня в Українському культурному центрі відбувся творчий вечір українського журналіста, фотографа і вояка Олександра Шульмана. Війна для нього почалася з подій на Майдані в Києві і бійні на вулиці Грушевського. Він вирішив, що треба йти воювати не з Росією, а за Україну, що треба розповісти людям правду про події на Донбасі через фотографії.

Присутні на вечорі побачили 28 фотографій з військового життя, розміщених на стінах центру. Вони будуть показані ще в залах Гайфи і Беер-Шеви.

О. Шульман про себе розповідав мало: народився, вчився, працював, а потім – війна. На війні переважає тактика вичікування: хто перший ударить, той і переможе. І українська армія, про яку в країні 23 роки не думали, вже через рік військових дій стала іншою: одягненою, нагодованою і дисциплінованою.

Обличчя вояків – на фотографіях. Ось „дід Ана-

толій з Криму“. Коли Крим раптом став російським, він сказав: „Йду воювати за Україну“. У 54 роки його не брали на цю війну. А він каже: „Я танкіст і буду воювати“. І воює! Діти місцевих жителів український прапор носять на грудях і з гордістю розповідають, що це подарунок від українського солдата.

Гуманітарний конвой з Росії привозить не тільки борошно і гречку, але й набой. А забирає обладнання українських заводів, метал і трупи полеглих росіян.

О. Шульман після короткого перепочинку в Ізраїлі буде писати, фотографувати і воювати, якщо буде потрібно. Українські вояки хочуть повернутися до мирного життя. Вони повернуться. Відбудують будинки, створять сім'ї, народять дітей. І будуть пам'ятати своїх полеглих товаришів.

Ось така розмова вийшла. А ще на вечорі була приємна місія – продаж сувенірів з українською символікою і аукціон шоколадного прапора України, який виготовив і власноруч привіз в український центр ще один Шульман – Дмитро, „шоколадний підприємець“. Торт продали за 45 дол.

На виручені гроші будуть придбані теплі куртки для українських вояків, які О. Шульман забере з собою. А ще його просили переказати привіт українським воякам та побажання повернутися додому живими.

Ось так зустрілися два Шульмани – Олександр з Києва і Дмитро з кібуца „Дафна“, познайомилися і зробили свій внесок у справу допомоги українській армії.

Олександр Шульман на фронті.

Дмитро Шульман з шоколадним прапором. (Фото: Світлана Глаз)

Консульська служба України має сторінку

КИЇВ. – 8 лютого присутність Міністерства закордонних справ (МЗС) України в соціальних мережах збільшилась на одне представництво – Департамент консульської служби відкрив свою сторінку у Facebook з метою захисту прав та надання допомоги юридичним особам та громадянам України за кордоном, а також оперативного поширення інформації, яка стосу-

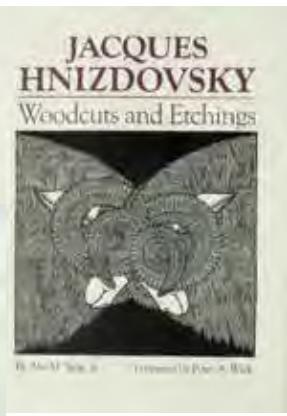
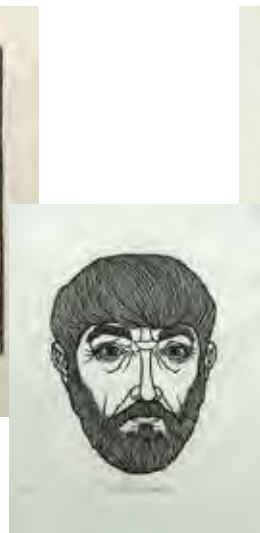
ється консульських питань.

МЗС останні два роки активно використовує соціальні мережі й входить у світі до п'ятірки активних дописувачів в мережі Твіттер. На сторінки дипломатичних та консульських установ можна зайти через офіційну сторінку МЗС України в розділі „Про МЗС“: www.mfa.gov.ua.

(Міністерство закордонних справ)

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія William Greenbaum Fine Prints є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 50 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wngreenbaum@verizon.net
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

НАУКА

Конференцію присвятили Міхновському

Олег Коцарев

КИЇВ. – 21 грудня 2015 року відбулася наукова конференція „Микола Міхновський – батько українського самостійництва“. Приводом для її проведення став вихід у видавництві „Смолоскип“ книжки „Суспільно-політичні твори“ Миколи Міхновського (Упорядники Олег Проценко, Ігор Гирич, Федір Турченко. Київ. „Смолоскип“. 2015. 464 стор.). Не дивно, що перша частина конференції пройшла у культурному центрі „Смолоскипа“, а видавництво виступило одним із її організаторів.

Учасники конференції – а це були переважно фахові історики різних поколінь, філософи, публіцисти – наголосили, що поява друком корпусу найважливіших праць М. Міхновського є дуже важливим саме сьогодні. Адже за життя М. Міхновського його ідеї та гасла були не надто добре зрозумілі для українського суспільства, та й воно не дуже уважно їх сприйняло. Тож цікаво пересвідчитися з теперішньої історичної перспективи на його праці та діяльність, переосмислити їх на відстані, задуматися над тим, яку роль вони відіграли в українській думці та українській політиці.

Книга містить текст брошури „Самостійна Україна“, авторські листи, відозви, програми, публікації з часописів „Самостійна Україна“, „Запоріжжє“, „Слобожанщина“, „Саніп“, а також статті різних авторів про життєвий і творчий шлях М. Міхновського.

Одним з ключових виступів на конференції була доповідь доктора історичних наук Ігоря Гирича (Інститут української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського) „Микола Міхновський та національно-демократичний напрям українського руху“. Взаємини „радикального самостійника“ з „поміркованими федералістами“, як знаємо з історії, були вельми гострі, часом і конфліктні, однак історик вирішив подивитися на ці стосунки глибше.

„Усе, що ми знаємо сьогодні про Міхновського, походить так чи інакше з табору націонал-демократів, а для них Міхновський був вічним жупелом, – зазначив І. Гирич. – А, на жаль, дуже багато залежить від того, хто пише про людину. Самостійництво – це був абсолютний маргінес тодішньої суспільної думки. І першою причиною негативного ставлення до Міхновського було якраз те, що він казав речі, абсолютно непопулярні в суспільстві. І в спогадах Лотоцького, Єфремова, Грушевського Микола Міхновський постає як людина честолюбна, самозакохана, людина більше слова, ніж справи“.

Радикалізм М. Міхновського І. Гирич певною мірою пов'язав із соціальним походженням діяча. Що ж до персонального досвіду, тут він трактує його як вихованця Олександра Кониського. Не в усьому він був радикалом, шукав і компромісних, стратегічних підходів. Так, після 1904 року, коли націонал-демократичне середовище виразно полівишло, він заснував Українську Народну Партію і став розбудовувати пра-

ву політичну силу. Пропонував домовлятися з російськими силами – з російськими правими і землевласниками. Позиція, яка, звичайно, не знайшла підтримки в українському суспільстві. Хоча щось подібне намагався робити В'ячеслав Липинський, орієнтуючись на колонізовані прошки Правобережжя, а М. Міхновський більше орієнтувався на Гетьманщину, Слобожанщину, де сильніші були проросійські та російсько-культурні позиції. М. Міхновський завжди балансував між націоналістичною максимомою і федералістичним реалізмом. Він творив правий фланг української політики. М. Міхновський, В. Липинський і Дмитро Донцов багато в чому думали схоже і багато в чому орієнтувалися й на націонал-демократію.

Лінію порівняння М. Міхновського з В. Липинським продовжив філософ і журналіст Віталій Пономарьов (редактор журналу „Гене-за“):

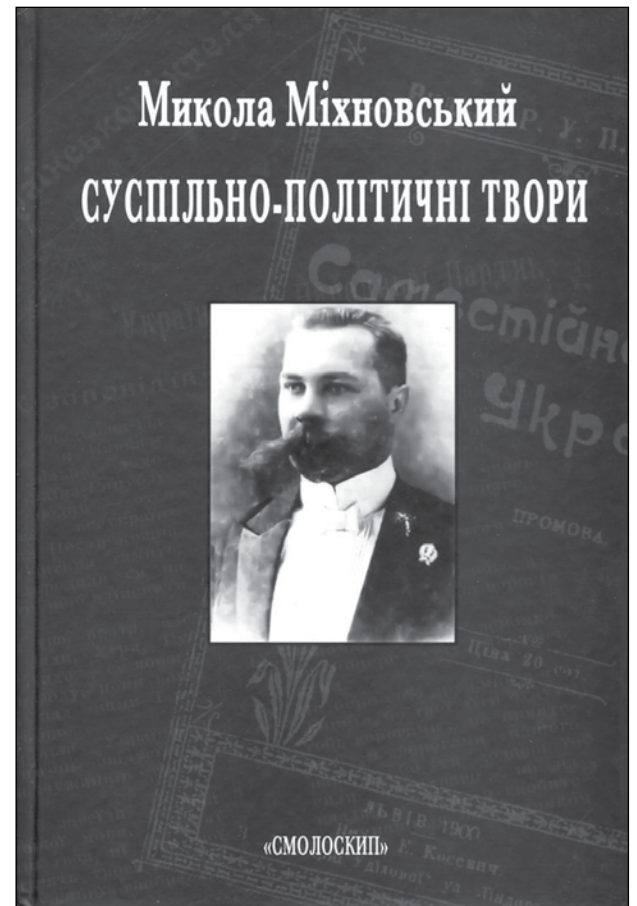
„Вони обидва дотримувались ідеї самостійності України тоді, коли це в українському суспільстві видавалося в кращому випадку донкіхотством, а то й політичним божевільям. Обидва є „культурними героями“, тобто людьми, які дарують щось своїй спільноті. Міхновський подарував ідею політичної незалежності, а Липинський – ідею політичної нації“.

Доктор історичних наук Георгій Папакін (директор Інституту української археографії та джерелознавства) свою доповідь присвятив тому, як перетиналися шляхи М. Міхновського з останнім Гетьманом України Павлом Скоропадським:

„Вони були ровесниками. Мали спільне історичне коріння – походили з козацької старшини, хоча потім, звісно, долі родів розійшлися. Міхновський був у політиці ще в XIX ст., Скоропадський ще тоді був поглинений кар'єрою, родиною, господарством і не виходив ні на які політичні ідеї. Політичні погляди Павла Скоропадського почали змінюватися під впливом подій 1905 року і Першої світової війни. Після Лютневої революції він перестав бути монархістом і ніколи ним не був. 1917 року Міхновський свідомо, а Скоропадський більше під дією обставин узялися до українського військового руху. Міхновський був сторонником гетьманату і уважав, що Україні потрібна сильна одноосібна влада як запорука незалежності“.

Виступив на конференції доктор історичних наук Юрій Шаповал (Інститут політичних та етнонаціональних досліджень ім. Івана Кураса). Він зосередився на тих питаннях, які було б цікаво проробити у подальших дослідженнях:

„Міхновський – фігура не лише драматична, а й трагічна. Включно з загибеллю на вулиці Жиланській, яка досі не до кінця зрозуміла. Незрозумілим є багато чого іншого. Скажімо, з книжок, розвідок наших істориків мені не до кінця ясно, яку все-таки роль він відіграв у становленні націоналістичного руху. Чи перейняв Дмитро Донцов від нього основи націоналістичної ідеї? У чому полягав глибинний розкол між

Миколою Міхновським і націонал-демократами на зразок Винниченка або Грушевського? Невже лише в співвідношенні стратегії і тактики?“

Друга частина конференції відбувалась у Будинку Української Центральної Ради (тепер Київський будинок вчителя). Її, певно, найбільш синтетичною доповіддю став виступ доктора історичних наук Федора Турченка (Запорізький національний університет) „Микола Міхновський – постать на тлі доби“. Як видно з назви, в ній подано спробу узагальненої, стратегічної характеристики М. Міхновського. Професор сказав:

„Сьогодні інтерес до постаті Міхновського відчутно зростає. І не лише серед політиків. Наприклад, у 2013 році в селі Турівка на Полтавщині, де він народився, пройшла присвячена йому конференція. Серед підсумкових рекомендацій конференції було – проголосити 2014 рік Роком Миколи Міхновського. Це ж було ще до Майдану. А потім настали всім відомі події, і в 2014 році ідеї та гасла Миколи Міхновського справді здобули неочікувано потужного поширення. Микола Міхновський сприймав Україну цілісно. Від Дону і Кубані до Сяну. Не забував і про Донбас, часто бував там. І, між іншим, попереджав, що там на Україну чекає багато проблем і багато роботи. Чому важлива книжка, що побачила світ у видавництві „Смолоскип“? Микола Міхновський уперше в Наддніпрянській Україні, підросійській, обґрунтував неминучість незалежності України і накреслив шляхи. Був не лише теоретиком, а й практиком. До нього ставилося питання про культурний розвиток, навіть про культурну незалежність, а він пішов далі – незалежність політична. Це перше, в чому є його важливе значення. Він створив першу українську партію. Це був вибух. Вона зруйнувала світ українського народництва і культурництва. Проголосив необхідність політичної боротьби в різних формах, у тому числі і збройної, він це питання чітко поставив – Україна повинна бути самостійна. Люди, виховані у XIX ст. на традиціях автономізму, не могли цього зрозуміти. Багато хто вважав його політичним авантюристом. На початку XX ст. вони не розуміли: яка самостійність? Де взяти людей, еліту для розбудови держави? Звідки візьметься військо? Але насправді Микола Міхновський мав стратегічне бачення. Першим етапом він бачив відновлення прав, які були в Україні за Переяславською угодою, на ґрунті якого й мала би пізніше постати незалежність“.

Історик Григорій Стариков (Інститут української археографії та джерелознавства) дещо інакше розставив акценти в питанні співвідношення Миколи Міхновського з українською політичною думкою його часу:

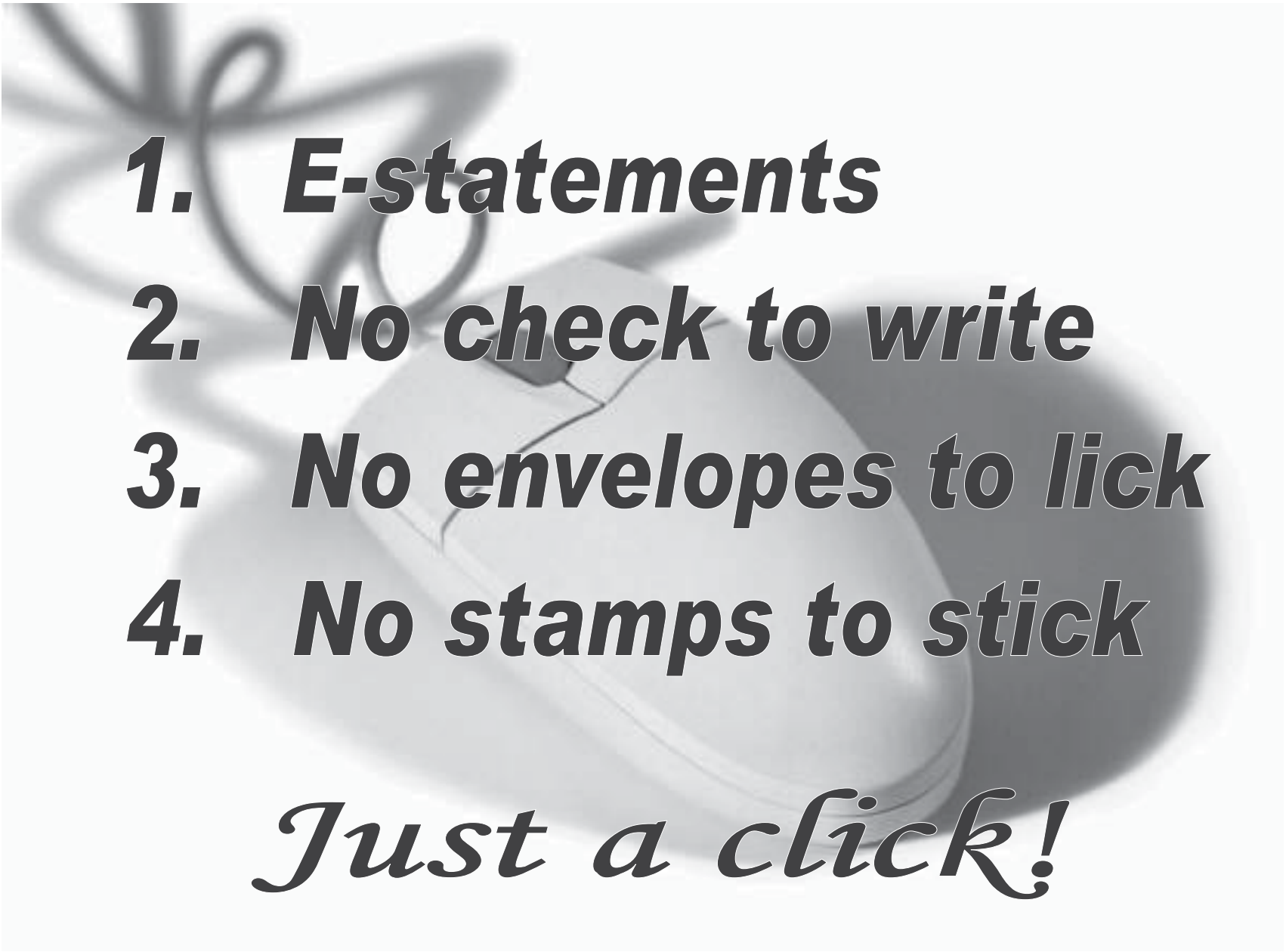
„У мене є враження, що Міхновський абсолютно належав своєму часу, бо епохи не змінюються одномоментно. Він був людиною переходової доби, коли доба імперії закінчувалась

Доповідачі на конференції (зліва): Валентин Кавунник, Григорій Стариков, Ростислав Семків (директор видавництва „Смолоскип“), Ігор Гирич, Георгій Папакін, Федір Турченко, Юрій Шаповал, Віталій Пономарьов, Едуард Андрущенко. (Фото: „Смолоскип“)

(Закінчення на стор. 18)

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

-
- 1. E-statements**
 - 2. No check to write**
 - 3. No envelopes to lick**
 - 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

Пластова Станиця Ньюарку складає подяку всім Пластунам за те, що ходили з колядою цього року і підтримували цю чарівну традицію, та Українській громаді за те, що наших пластунів так гарно прийняла, та за підтримку Пласту.

Якщо ми до Вас не успіли прийти з колядою, або Вас не було вдома, вибачте - неодмінно загостимо до Вас в наступнім році.

СКОБ!

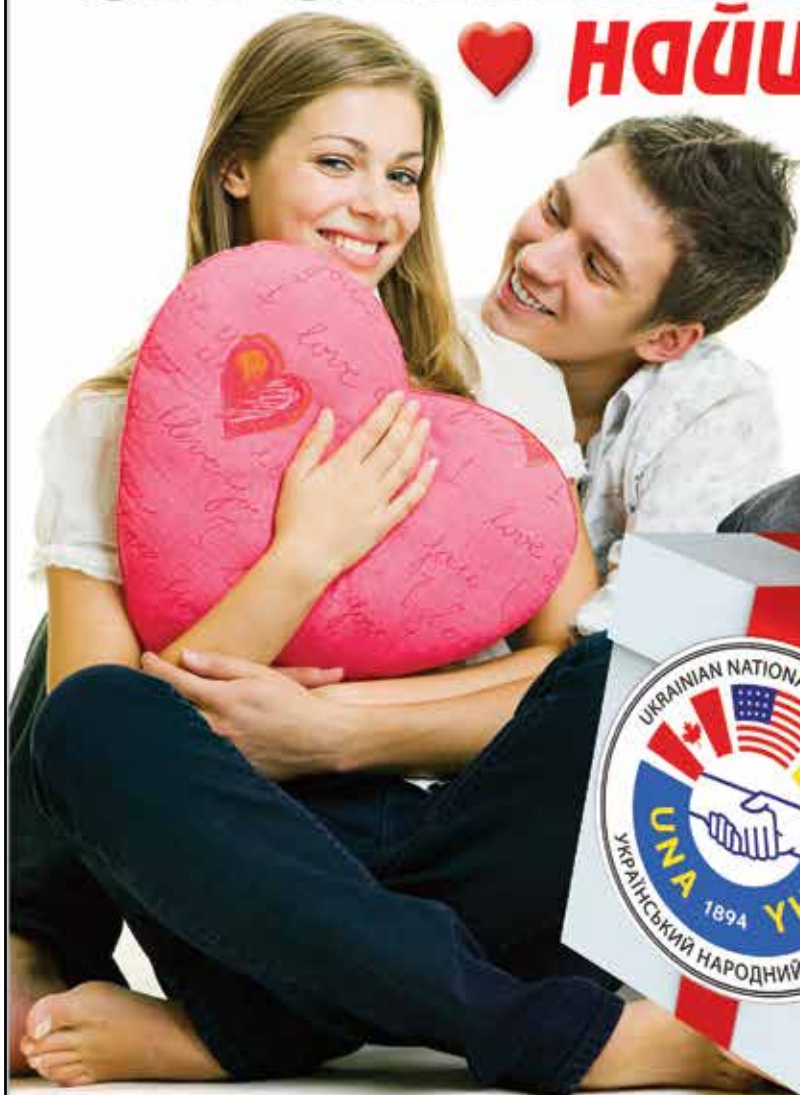
пл. сен. Олег Голинський,
Станичний

пл. сен. Зезя Завадівська,
Спартанка - референт коляди

СПОКІЙ І ВПЕВНЕНІСТЬ

♥ найцінніший подарунок!

♥ Страхування життя

♥ Ануїтети

♥ Страховий сертифікат (Endowment)

Телефонуйте:
888-538-2833

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації - 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Український Народний Союз

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів - www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата - \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії - паперову і електронну

ПОДОРОЖІ

Не забуті повстанські могили

Володимир Рожко

У 1942-1943 роках на хуторі Гутвин, між селами Малі Стидині і Тростянець, розміщався штаб УПА, яку очолював полковник Клим Савур, а начальником штабу був полковник Леонід Ступницький. Недалеко штабу, між селами Золотин і Яполоть, на хуторі з 15 хат, який належав до села Тростянець, розміщувалися підстаршинська і старшинська школи „Дружинники“. На хуторі були шпиталь з вишколом медсестер, окремі вишкіл дівчат і недалеко штаб Л. Ступницького.

Біля церкви св. Михаїла поховані в братських могилах 150 вояків УПА, які віддали своє життя за волю України. Настоятелем храму від 29 вересня 1937 року був о. Михайло Жильчук, який залишався на парафіях в часи першої більшовицької і нацистської окупації та боротьби УПА проти обох окупантів.

Свідченням цього є історичні джерела про переговори між командою УПА і отаманом „Поліської Січі“ Тарасом Боровцем-Бульбою, які відбулися 9 березня 1943 року в селі Золотин, в приміщенні о. М. Жильчука. Представниками від ОУН(б) були командири „Сонар“, „Охрім“, „Дубовий“ і „Омелько“. Отже, о. М. Жильчук був добре знайомий серед провідних командирів УПА, а його хата була місцем зустрі-

чей.

Липневий ранок я зустрів у Костополі, дійшов до села Яполоть, а звідти пішки вирушив до села Золотин. Автотранспорт на цих дорогах – явище рідкісне.

Шосейна дорога з Яполоті до Золотолина – величезні каменюки, які своїми гострими краями тиснуть у підшви мого взуття, набиваючи пальці ніг. Оминаю глибокі вибоїни, але тримаюся шосе, бо маю надію, що хтось підвезе, а коли та надія губиться, звертаю на побічну стежку, що паралельно до шляху крутиться полями і сіножатями.

На стежках маю змогу оглядати чарівне у ранковій красі Погориння. Вздовж річки гарно оброблені поля – пшениця, ячмінь, картопля, буряки й інші культури простелилися наче зелений килим перед моїми очима. На дугах за ними вже видно перші стіжки сіна, а далі виблискують на сонці Горинь.

В дорозі до Золотолина, яку подолав я за три години, зустрів лише малого песика, який, почувши мій сніданок, допоміг мені його розділити. Нарешті – Золотин. За три роки від часу нашого тут перебування, коли ми з студентами досліджували Погориння, нічого не змінилося, хібащо на вулицях побило вибоїв і поглибшали ями від них.

Оглядаю прицерковну територію, шукаю на ній могили, але вони від-

Поховання вояків УПА в селі Тростянець. (Фото: Володимир Рожко)

сутні, бо полеглих в боях повстанців, в переважаючій більшості ховали на цвинтарі храму св. Михаїла у селі Тростянець.

Нарешті від колишнього церковного старости 85-річного Ульяна Коротчука, з яким ми підтримували контакти після перших відвідин Тростянця, дізнаюся про новини з церковного життя села, увічнення пам'яті загиблих вояків УПА, невідомих повстанців, могили яких знаходяться на цвинтарі.

На цвинтарі панує ранкова тиша. На повстанських могилах хрести –

пам'ятники. На стелах імена полеглих героїв. Скрізь квіти.

Того дня польові стежки водили мене до Стидині і Гутвина, де є високий курган, насипаний з ініціативи незабутнього Василя Червонія, який трагічно пішов з життя. Ледь помітними стежками, які відшукую серед покошених сіножатей, вертаюся до Тростянця, цієї духовної колиски УПА, де в храмі села молилися вояки-повстанці, багато з яких спочивають у цій землі, напоєній кров'ю найкращого цвіту Волині та України.

Пам'ятник освятили на місці бою

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – У переддень Дня Незалежності України в урочищі Лісничівка відкрили та освятили пам'ятник на місці загибелі видатного командира УПА-Північ Кліма Савура (Дмитра Клячківського).

К. Савур загинув 12 лютого 1945 року на Оржівських хуторах під час сутички зі спецзагоном НКВД, який здійснював каральну акцію проти повстанців. Затим тіла командира та двох його побратимів було доставлено до Рівного і закопано в районі „Габник“ поблизу в'язниці та обласного управління НКВД.

Уперше пошанування на місці загибелі К. Савура відбулося у 1992 році. Пізніше на цьому місці була насипана символічна могила

та встановлений хрест. Нині замість хреста постав пам'ятник, спорудження якого відбувалося народною толокою, а ініціатором стала Рівненська організація Української Народної Самооборони. Барельєф з портретом К. Савура виконав скульптор Петро Подолець.

На відкриття пам'ятника прийшли бійці з полку „Азов“, який на сході України захищає її цілісність.

Виступаючи говорили про роль Д. Клячківського в організації та розбудові відділів УПА на Поліссі та Волині. Освячення пам'ятника та заупокійний Молебень в знак світлої пам'яті про К. Савура та його побратимів відслужив Архієпископ Рівненський та Острозький Української Православної Церкви Київського патріархату Іларіон.

Пам'ятник командирові Дмитрові Клячківському на місці його загибелі. (Фото: Євген Цимбалюк)

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

повідомляє все членство, що

65-і Річні Загальні Збори

Відбудуться в неділю,
20-го березня, 2016 р.
о годині 2:00 по полудні

у великій залі Академії св. Юра,
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку

Цього року вигасає каденція слідує двох членів Дирекції:
Стефана Качарая та Адама Ганія.

Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003

Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

На одному човні...

(Закінчення зі стор. 1)

думаю, що їй треба було б перейменувати у „Бльок Порошенка-Черновецького“, а якщо справа не зміниться, то навіть на „Бльок Порошенка-Черновецького-Януковича“.

Цими днями вийшов з фракції „БПП“ ще один авторитетний і незалежний ні від партій, ні від олігархів депутат – Віктор Чумак, директор Українського інституту публічної політики, генерал-майор юстиції.

Коментуючи цей свій крок, в інтерв'ю для київської газети „День“ (29 січня) він сказав про цю депутатську групу: „Фракція, яка мусь бути авангардом протидії корупції, такою не є. Я три роки займаюся антикорупційною діяльністю у Верховній Раді, проектуванням антикорупційного законодавства. Докладав величезних зусиль до цього ще в минулому скликанні. А в цьому скликанні відбувається крок назад, і це мене дуже турбує... Саме за допомогою фракції „БПП“ „вичищаються“ антикорупційні законопроекти. Саме „БПП“ подала такі зміни, які повністю спотворили ідею спеціальної конфіскації за корупційні злочини і викривили ідею Агентства з повернення активів, нажитих незаконним шляхом. З допомогою фракції нівелюється питання щодо незалежності Державного бюро розслідувань, з її допомогою вносяться зміни в закон „Про прокуратуру“ – про призначення антикорупційних прокурорів Генеральним, а не антикорупційним

прокурором...“.

Додамо, що в обох цих випадках керівники фракції „Бльок Петра Порошенка“, зокрема І. Кононенко, якого вже називають „сірим кардиналом“ Президента, вимагають, щоб М. Томенко і В. Чумак склали свої депутатські мандати, що є черговим грубим тиском на незалежну думку в парламенті.

Саме через цей тиск у фракції склалася парадоксальна ситуація, коли жменька молодих і ще не заражених політиканством депутатів утворила „фракцію у фракції“ – так звану антикорупційну групу.

Водночас є вповні зрозумілим, що й друге, прем'єрське, стерно українського човна не відрізняється якістю кермування. З лютого про свою відставку оголосив Міністер економічного розвитку і торгівлі України Айварас Абромавичус – через тиск і корупційну діяльність з боку заступника голови фракції „БПП“ І. Кононенка.

З цієї відставкою Україна зробить ще один крок назад. Саме тому посли 11 країн в Києві (США, Канада, Великої Британії, Німеччини, Франції, Італії, Швеції, Норвегії, Швейцарії, Литви і Європейського Союзу) виступили зі спільною заявою на підтримку А. Абромавичуса.

Відразу наступного дня, 4 лютого, з подібною осудливою заявою на адресу української влади і на підтримку Міністра А. Абромавичуса виступила велика група українських, європейських і американських економічних експертів. Їхня вимога: у відставку мають піти владні корупціонери, а не А. Абромавичус.

Тепер побачимо, чию сторо-

ну прийме Президент – дипломатів демократичного світу чи свого „сірого кардинала“ І. Кононенка.

Разом зі своїм міністром вирішили залишити пости заступників А. Абромавичуса Юлія Клименко і Максим Нефьодов. Ю. Клименко з цього приводу написала на своїй сторінці у „Facebook“: „Хочу підтвердити, що іду у відставку разом з міністром. А також те, що я повністю підтримую та поділяю кожне слово міністра не тому, що я заступник міністра, а тому, що я є відповідальним громадянином та патріотом України“.

Щодо позиції прем'єра Арсенія Яценюка, то він вважає, що відставка уряду чи його окремих міністрів буде означати „втечу з поля бою... бо сили, які хочуть, щоб усе повернулося, аплодують цьому, мовляв ми добилися свого“.

Досить очікуваною була реакція на ці „бойові“ слова А. Яценюка з боку голови Одеської обласної держадміністрації Михайла Саакашвілі: „...Уряд зараз – не поле бою. Уряд перетворився в болото корупції і в болото для реформ. Це не поле бою, а кладовище всіх наших реформ. Прем'єр в очі усій країні каже, що якісь сили на нього тиснуть, але насправді ми маємо справу зі звичайним „договірняком“. Вони всі домовляються, але ні один з цих договорів не може реалізуватися, якщо його, як нотаріус, не завірить прем'єр-міністер... На нього здійснюють тиск, щоб він позбувся корумпованих чиновників. Але він дуже добре протистоїть цьому тискові...“.

Коментатори пригадують, що

призвідцем дуже подібного конфлікту був у 2005 році, після Помаранчевої революції, П. Порошенко, тодішній Секретар Ради національної безпеки і оборони, якого керівник Президентської адміністрації Олександр Зінченко звинуватив у зловживаннях службовим становищем і корупції. Певна річ, картина політичного і загалом суспільного життя відтоді істотно змінилася.

На думку політолога Юрія Романенка, „економічна база тепер інша, конфлікт еліт яскравіше виражений, зовнішньополітичний конфлікт виражений набагато яскравіше. Внаслідок цього, поле для маневру і для того, щоб врегулювати ці конфлікти мирним шляхом, стає дедалі меншим“.

Виступаючи на позачерговому засіданні Кабінету міністрів 4 лютого, Міністер фінансів Наталія Яресько говорила про великі перешкоди на шляху реформування України. „Ми всі прийшли рік тому будувати країну разом... Однак, відчуваємо опір і протидію. Такого бути не може. Це не нормально... Ми готові далі працювати, але нам потрібна реальна підтримка коаліції: безумовна підтримка програми реформ, програми співпраці з Міжнародним валютним фондом... Я закликаю політиків зберегти державу, піти від політичних інтересів і спільно боротися за наше майбутнє“, – сказала Н. Яресько.

Що чекає на український човен, стерно якого тягнуть на себе двоє „капітанів“, „навігаційний“ досвід котрих склався за попередніх президентств і режимів і тому відстає від викликів часу?

Ігри на Конституції

(Закінчення зі стор. 3)

нивши на зовнішню вимогу свою Конституцію і згодом ухваливши закони, які вимагає прийняти Москва, отримає мир і спокій? Хто дасть гарантії? А якщо в це ніхто не вірить – то чи варто ухвалювати зміни до Конституції під зовнішнім тиском?

Лише два роки минули після завершення Революції Гідності, але про гідність ніхто з правлячої еліти нині навіть не згадує.

Президент П. Порошенко вда-

ється до маніпуляцій, залякуючи своїх партнерів широкомасштабним російським вторгненням, якщо вони відмовляться проголосувати „особливий статус“ бунтівних районів.

Спочатку президент все зробив зі своїм бездарним військовим керівництвом, щоб ослабити переговірні позиції після Іловайська й Дебальцево, серйозно налякавши цим провідників Заходу. А згодом, забувши про свій великий дипломатичний талант, погодився ухвалити угоду „Мінськ-2“, де не прописаний ані алгоритм її виконання, ані послідовність, ані часові рамки

здійснення заходів.

А нині намагається своє недолуге рішення прикрити дірками в Конституції.

Але парадокс у тім, що лише Москві вигідно нині впхати ДНР/ЛНР назад до України. Україні це смертельно небезпечно. Тим більше на умовах Кремля. Отож, може варто подивитися на ситуацію з іншої сторони.

Мінськ-2 не працює і вже не працює в силу своїх внутрішніх суперечностей і недосконалостей. Голосів у парламенті для внесення змін до Конституції не буде.

Очевидно, потрібен референдум,

який легітимізує процес.

Так, ми можемо все це, що залишилося від Донецька й Луганська з прилеглими територіями, згодом забрати. Якщо українці погодяться. Але за нашими законами й на наших умовах. І коли ви заплатите за все, що тут натворили,

В іншому випадку ми оголошуємо ці райони тимчасово окупованими й припиняємо з ними будь-які стосунки.

(„Українська правда“, 31 січня)

Віктор Мороз – український журналіст, Київ.

Конференцію присвятили...

(Закінчення зі стор. 14)

і починалася доба націоналізму. Ідеї Міхновського тому й лякали як початок нової епохи. По-новому вони опинилися в тренді вже у 1990-их роках, коли в Україні розгорнулися нові пошуки підвалин ідентичності. Тоді, серед іншого, виникла Соціал-національна партія України, яка потім перетворилася на Всеукраїнське об'єднання „Свобода“, а коли від „Свободи“ відколосилося молодіжне крило „Патріот України“, вона втратила й свій серйозний ідеологічний складник. Саме тому на Майдані 2013-2014 років політичну нішу, яку з ідеї мала би посідати „Свобода“, посів „Правий сектор“ – „Свобода“ не зуміла послідовно втілювати власні радикальні гасла. А пізніше, потрапивши на короткий час до влади, ця партія показала себе не так націоналістичною, як націонал-демократичною. Що ж до „Правого сектора“ – це типовий тимчасовий конгломерат дуже різних організацій,

тому і не можна ставити питання про їхню ідеологію. А от „Патріот України“ залишається суто ідеологічною силою. Але тут виникає інше питання: вони й досі орієнтуються на ідеї Миколи Міхновського та Дмитра Донцова. А де ж нові яскраві націоналістичні ідеологи?

Так розмова про життя і діяльність видатного українського політика і мислителя М. Міхновського вивела на роздуми про сьогоднішній український політикум. Що ж, це лише зайвий раз свідчить про актуальність постаті М. Міхновського та про важливість історії як академічної науки і як захоплення для розуміння процесів сучасності.

На конференції також виступили Валентин Кавунник (Інститут української археографії та джерелознавства) з доповіддю „Погляди М. Міхновського та Д. Донцова на будівництво національної держави“, Едуард Андрюшенко (Запорізький національний університет) – „М. Міхновський в ідеології і політичці сучасних українських національно-радикальних партій і громадських рухів“.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Пішла з життя Марія Митрович

30 грудня 2015 року на 89-му році пішла з життя Марія Митрович – почесна голова Союзу Українок Франції та голова СУФ протягом декількох десятиліть.

М. Митрович завдяки своїй діяльності була добре відома поза межами Франції як одна з найактивніших українок міжнародного жіночого руху. Майже до останніх місяців свого життя вона не полишала активну громадську діяль-

ність, спрямовану на захист прав жінок та утвердження їхніх позицій в сучасному суспільстві.

М. Митрович завжди залишала-ся матір'ю та дружиною. Виховала трьох синів, понад 50 років разом зі своїм чоловіком складала зразкове подружжя.

Вічна їй пам'ять!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

Вдруге поховали воїна

Євген Цимбалюк

СЕЛЕЦЬ, Рівненська область. – 18 грудня 2015 року на фасаді школи відкрито меморіальну дошку на честь загиблого учасника війни з Росією Олега Ващишина.

Донедавна родина нічого не знала, що сталося з 24-річним воїном у сумнозвісному Іловайському котлі, куди він потрапив у складі 51-ої окремої механізованої бригади.

Лише після біологічної експертизи підтвердилася загибель бійця, якого спершу поховали в Запоріжжі, а в жовтні 2015 року перепоховали в рідному селі.

Св. п. Олег Ващишин

Скільки літ...

(Закінчення зі стор. 6)

І у нас, в міру того, як приймається і розвивалася загальнонаціональна свідомість без огляду на кордони, в почуванні неминуче потрібного культурного об'єднання всієї нації та нова назва знаходила щораз більше прихильників, так що сьогодні цей новий термін здобув собі повне право горожанства. Та з того, на жаль, виробився у нас в Австрії дуалізм у називанні нашого народу, піддержуваний головно школою і урядом, що постійно ще уживає лише давнішого терміну. Поза тими урядовими інституціями мало у нашій суспільності таких, які раді б удержати давнішу назву не тільки у нас в Австрії, а ще накинути її всій

російській Україні. Се очевидно безвиглядна річ, що могла б повестися хіба одночасно з затратою національної окремішності наших закордонних братів.

Тому то коли ми бажаємо бути одною нацією, з одною мовою, то мусимо уживати однієї тільки національної назви. Щоби се сталося, потрібно вже зразу увести у школу й уряд одну загальнонаціональну назву: „Україна“, „українець“, „український“, а давню полишити тим, чим вона була і є, себто історичною назвою...“.

З огляду на ці незаперечні аргументи „Свободи“, співчуваємо хворим на шовінізм й україножерство росіянам. Тяжко їхнім вчадлим головам усвідомити, що українці з'явилися на Божому світі не вчора і не збираються зникнути з нього завтра.

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною вісткою, що
16 січня 2016 року
відійшов у вічність
наш найдорожчий Чоловік, Тато і Дідо

св.п.

Ярема (Ярко) Козак

народжений 17 квітня 1941 року в Кракові, Польща.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина - Христя
донька - Ксеня з чоловіком Андрієм Переклітою
син - Ірко
внуки - Аркадія, Антін і Кирило
теща - Емілія Байко
ближча та дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять

У 2-гу річницю відходу у вічність

св. п.

Володимира Барняка

7 лютого 1924 р., Хлиплі, Україна – 9 лютого 2014 р., Моріставн, Н. Дж.

згадаймо Його у своїх молитвах.

В. Барняк служив в рядах УПА, брав участь в рейді на Захід у 1947 році. До США прибув в 1949 році, оженився з Галиною Скрут в 1951 році. Згодом народився син Роман. Проживали в Нью-Йорку, а останні роки у Нью-Джерсі. Був членом Української католицької церкви св. Івана у Випані, Н. Дж. Працював близько 40 років у Chase Manhattan Bank, де опікувався колекцією мистецьких творів.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що
1 лютого 2016 року відійшла у вічність

св. п. Галина Барняк з дому Скрут

вдова св. п. Володимира,
народжена 15 липня 1930 року в с. Добряни, Україна.

До США прибула у травні 1950 року, вийшла заміж в 1951 році. В 1960 році народився син Роман. Родина проживала в Нью-Йорку, а згодом у Честері, Нью-Джерсі.

Г. Барняк працювала для Henry Bendel у Нью-Йорку. Була парафіяною церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж.

Похорон відбувся 5 лютого 2016 року з церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж., на цвинтар св. Духа у Гемптонбургу, Н.Й.

У смутку залишився син Роман.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що
13 грудня 2015 року відійшов у вічність в Каліфорнії
наш найдорожчий Чоловік і Батько

св. п.

Павло Білецький

народжений в Україні.

Довголітній член ОУН, Співки Української Молоді, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, довголітній член управи та голова Українського Культурного Осередку в Лос-Анджелес, Каліфорнія.

Горем прибиті:

дружина - Софія
донька - Віра
родина в Україні і Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

TRACTOR DRIVERS - CLASS A (South Kearny, NJ). CDL class A tractor trailer driver wanted. Long and short haul. Minimum 2 years exp and good driving record. Hazmat a plus. Steady work and good pay. **Phone (201) 470-3615**

DISPATCHER (South Kearny, NJ) Intermodal dispatcher needed for rapidly expanding trucking company. Must have knowledge of NY and NJ piers and CFS Stations. Flexible hours. Salary based on experience. **Phone (201) 470-3615**

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

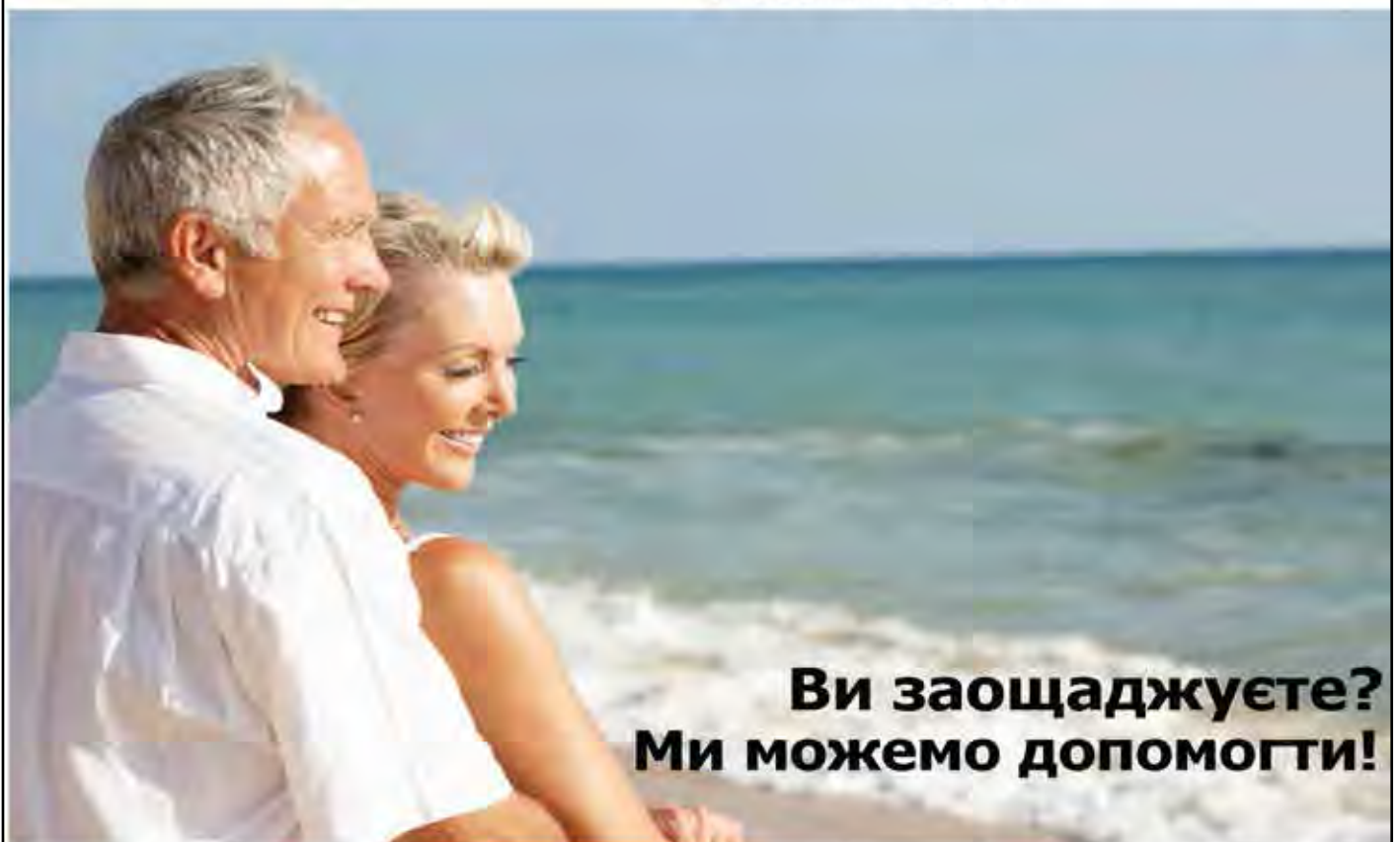
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**2%
APY**

на звичайних
IRA рахунках

**1 січня до
31 березня**

Annual Percentage Yield (APY) може змінитися
на наступний квартал.

**Ви заощаджуєте?
Ми можемо допомогти!**

Відкрийте пенсійний IRA в "Самопомочі"

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Промоційний період закінчується 31 березня 2016 р. Пропонується процентна ставка 2% APY (Annual Percentage Yield) (у річному відношенні). Після 31 березня 2016 р. процентна ставка може змінитися. Ваш пенсійний рахунок IRA додатково застрахований федеральним законом на суму 250,000 дол. Вибірання грошей з IRA рахунку регулюється федеральним законом. Для детальнішого ознайомлення з правилами використання пенсійних IRA рахунків читайте наш "Truth in Savings Disclosure". Може вимагатися мінімальна сума входу. "Самопоміч" не надає податкових порад. Ви можете скористатися послугами свого податкового радника щодо суми входу на IRA. За більш детальною інформацією про переваги пенсійних IRA рахунків завітайте до найближчого бюро Кредитів "Самопоміч" або зателефонуйте на безкоштовний номер 888-222-6571.
Full Financial Services

